

KVĚTEN 2017

LISTY

UNIVERZITY OBRANY

Univerzita
obraný

Srub
Zatáčka

Běžecká
liga

Medik
roku

Potápěčský
kurz

ORLI MÍSTO JAGUÁRŮ

PŘÍLEŽITOST PRO STŘEDOŠKOLÁKY

**Vyber si svoji životní cestu
Studuj na Univerzitě obrany**

**Nabízíme Ti perspektivní vzdělání v manažérských,
technických a zdravotnických oborech
a jistotu budoucího zaměstnání**

**Využij možnosti souvislého pětiletého nebo šestiletého
magisterského studia a staň se důstojníkem
Armády České republiky!**

www.unob.cz/uchazec

OBSAH

- 2** Slavnostní nástup
- 3** Inaugurace děkana FVZ
- 4** Cena rektora
- 6** Výcvik v poli
- 11** Stáž v Lyonu
- 12** Orli místo jaguárů
- 18** Nábřeží škol
- 20** Konference PVO
- 22** Workshop Systém řízení bezpečnosti společnosti
- 26** Nový občanský zákoník
- 28** Přebor v lezení
- 29** Běžecská liga
- 30** Srub Zatačka
- 32** Kultura v Brně

EDITORIAL

V tomto čísle si můžete přečíst o celé řadě zajímavých akcí a událostí, které se na Univerzitě obrany za posledních několik měsíců uskutečnily. O čem se však nepíše a zůstává pro velkou část příslušníků univerzity skryto, je neméně a mnohdy i více důležité a závažné. V loňském roce vstoupila v účinnost novela vysokoškolského zákona s navazujícími právními předpisy. Tyto dokumenty přinesly pro vysoké školství v České republice velké změny a také povinnost novelizovat vnitřní předpisy univerzit, aby byly v souladu s platnou legislativou. Univerzita obrany od chvíle, kdy se novela zákona stala účinnou, pracuje na tvorbě nových vnitřních předpisů a právě nyní, na jaře 2017, se tato činnost blíží do svého finále. Registrované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a účinné budou od 1. září 2017, tedy od začátku nového akademického roku. Studenty i zaměstnance Univerzity obrany čeká řada novinek. Ať již se jedná o oblasti, které dosud vnitřním předpisem upraveny nebyly, jako například podávání žádostí o akreditaci studijního programu, nebo oblastí, které jsou téměř všem příslušníkům univerzity až chronicky známé, jako je úprava studia v podobě Studijního a zkušebního řádu. Další činností, která probíhá bez většího zviditelnění, je přijímací řízení. Samotnému přijímacímu řízení předcházely přípravné kurzy pro uchazeče o studium, které proběhly v Brně a Praze a setkaly se s velkým zájmem. Fakultu vojenského zdravotnictví realizace přípravného kurzu i samotného přijímacího řízení teprve čeká. Počet podaných přihlášek letos opět kopíroval celorepublikový trend posledních let. Převažoval zájem o manažerské a zdravotnické obory, u oborů technických je zájem nižší. Ne všichni studenti, kteří jsou přijati ke studiu, nastoupí k základnímu vojenskému výcviku do Vyškova a ne všichni se následně zapíší ke studiu na Univerzitě obrany. Doufáme, že ke studiu se jich zapíše co nejvyšší počet a v souladu s novými vnitřními předpisy a dalšími dokumenty budou mít možnost ukázat, co v nich dřímá.

Redakce!

Čtvrtletník Univerzity obrany

Ročník 13 / číslo 3
akademický rok 2016/2017

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Viktor Sliva
viktor.sliva@unob.cz

Redakční rada
předsedkyně
Ing. Hana Vlachová, Ph.D.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor prezentační a produkční
Vojenský historický ústav
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OPP VHU a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 12. 5. 2017
Číslo 3 vyšlo: 26. 5. 2017

Rektor generál Příkryl: Budováním moderní univerzity podporujeme efektivní a profesionální AČR

Pavel Pazdera

Foto: svob. René Rámiš

V pátek 5. května dopoledne se v Kasárnách Šumavská uskutečnil slavnostní nástup příslušníků Univerzity obrany konaný u příležitosti 72. výročí ukončení druhé světové války na evropském kontinentu a u příležitosti Dne vítězství. Rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příkryl ve svém projevu hovořil o průběhu a důsledcích zmíněného válečného konfliktu, ale také o roli vojenské vysoké školy v kontextu rezortu obrany.

Úvod shromáždění, jehož hosty byli spolu se starostou městské části Brno-střed Martinem Landou a starostkou městské části Brno-Královo Pole Karin Karasovou také představitelé dvanácti partnerských spolků a organizací válečných veteránů, patřil připomínce vojáků i dalších československých občanů, kteří nasazovali své zdraví a životy za naši státní svobodu, nezávislost a územní celistvost v období počínajícím léty 1938/39 až do roku 1945. Jejich osudy by měly být inspirativní jak pro vojáky Armády ČR, tak i pro civilní občany.

Rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příkryl ve svém projevu shrnul v hlavních rysech průběh druhé světové války a pak vyběhl k zájmu o seriózní zkoumání důležitých aspektů této etapy historie světa, Evropy a naší země. „Nějde přitom o memorování dat, nebo v případě nás, příslušníků armády, o zpozdilou snahu uplatňovat vojenské zkušenosti z 2. světové války do moderní vojenské vědy. Jde o něco úplně jiného. O analýzu

vzorců chování a jednání. O uvědomění si racionálních potřeb, na jejichž naplnění bychom se právě my, příslušníci Univerzity obrany, měli výrazně podílet,“ zdůraznil.

Rektor-velitel zhodnotil také současné postavení UO: „Jsmé dnes vedením rezortu a velením armády vnímáni jako perspektivní instituce, která má jasno o své perspektivě. Budoucnost a prosperita Univerzity obrany však trvale závisí na naší schopnosti vnímat realitu doby, identifikovat a respektovat skutečné potřeby našich partnerů a tomu přizpůsobovat i naše aktivity.“ V závěru pak generál Příkryl oslovil přítomné příslušníky i zaměstnance vojenské vysoké školy: „Společně budujeme moderní Univerzitu obrany a tím podporujeme efektivní a profesionální armádu, na níž se mohou spolehnout nejen naši občané, nýbrž i občané spojeneckých států a obyvatelé zemí zmítaných nepokoji a občanskými konflikty.“

Slavnostní nástup u příležitosti Dne vítězství zakončil pochod nastoupených jednotek, který se zájmem sledovali také studenti a žáci několika brněnských středních a základních škol. Pro ně pak UO připravila ukázky bojové pásové a kolové techniky, ručních zbraní a munice, optických přístrojů a moderních laboratoří na Katedře bojových a speciálních vozidel a Katedře zbraní a munice Fakulty vojenských technologií.

Slavnostní inaugurace děkana FVZ

čet. Jiří Néma

Foto: Dita Zetochová

Rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál prof. Ing. Bohuslav Příklad, Ph.D. v úterý 25. dubna 2017 slavnostně předal do rukou profesora MUDr. Pavla Boštíka, Ph.D. insignie děkana Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany. Slib děkana fakulty pronesl profesor Pavel Boštík před zraky představitelů Univerzity obrany, zástupců AČR a významných osobností z řad vysokých škol z Hradce Králové a Pardubic, Fakultní ne-

mocnice Hradec Králové, kolegů a přátel.

Mezi prvními, kteří popřáli profesorovi Boštíkovi hodně úspěchů v rámci čtyřletého volebního období, které má před sebou, byl i JUDr. Vladimír Krška, ředitel odboru vzdělávací politiky Sekce státního tajemníka Ministerstva obrany. Ten zdůraznil nezastupitelný význam fakulty v rámci přípravy vojenských lékařů, farmaceutů a zdravotnických záchranářů pro Armádu České republiky.

Jmenování profesorů

Viktor Sliva

V úterý 9. května 2017 předal ministr obrany Martin Stropnický jmenovací dekrety dvěma novým profesorům, které na návrh Vědecké rady Univerzity obrany jmenoval 4. dubna 2017 prezident republiky Miloš Zeman. Slavnostního aktu předání jmenovacích dekretů se zúčastnili představitelé Ministerstva obrany, rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál Bohuslav Příklad a další zástupci univerzity.

Doc. RNDr. Shubhada Bopegamage, CSc., je vedoucí Národního referenčního centra pro identifikaci enterálních virů a vedoucí Laboratoře pro enteroviry Slovenské zdravotnické univerzity v Bratislavě ve Slovenské republice. V roce 1979 absolvovala magisterské a rigorózní studium na Univerzitě v Bombaji (Indie) a v letech 1984-1989 absolvovala vědeckou výchovu na D. I. Ivanovsky Institute of Virology, Moscow, Russian Academy of Medical Sciences, kde získala vědeckou hodnost CSc. V roce 2010 úspěšně habilitovala na Fakultě veřejného zdravotnictví Slovenské zdravotnické univerzity v Bratislavě a byla jmenována docentkou v oboru Veřejné zdravotnictví. Ve vědecko-výzkumné práci se doc. RNDr. Shubhada Bopegamage, CSc. zabývá problematikou mikrobiální imunologie a výzkumem izolace mikrobů v trávicím traktu. Její výzkum je dále významně zaměřen především na problematiku enterovirových infekcí, jejich patogenезi a cirkulaci v populaci, zejména v jejich vztahu k autoimunním onemocněním, zejména na diabetes typ I. Doc. Bopegamage je mezinárodně uznávanou osobností mezi vědeckou a odbornou komunitou.

Plukovník doc. MUDr. Jan Horáček, Ph.D., je vedoucím Katedry vojenského vnitřního lékařství a vojenské hygieny Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany. V roce 2001 absolvoval vysokoškolské studium na Vojenské lékařské akademii J. E. Purkyně (VLA JEP) a Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové v magisterském studijním programu Všeobecné lékařství. V roce 2005 získal na Fakultě vojenského zdravotnictví Univerzity obrany akademický titul Ph.D., a na téže vysoké vojenské škole v roce 2012 úspěšně habilitoval a byl jmenován docentem v oboru Vojenské vnitřní lékařství. Vědecko-výzkumná činnost plk. doc. MUDr. Jana Horáčka, Ph.D. je zaměřena zejména v oblasti řešení problematiky kardiotoxicity protinádorové léčby a problematikou cytokinů a adhezních interakcí u akutních leukemií. Intenzivně se rovněž věnuje výzkumu v oblasti prognostických markerů u hematologických malignit a transplantace krevetvorných buněk. Je hlavním odborníkem Vojenské zdravotnické služby AČR pro obor vnitřní lékařství. Plk. doc. Horáček patří mezi nejkvalifikovanější vědecko-pedagogické pracovníky ve svém oboru, a je uznáván jak univerzitními studenty, tak širokou vědeckou odbornou veřejností doma i v zahraničí.

Cenu rektora za vědeckou práci získal profesor Jaromír Kadlec

Viktor Sliva

Zasedání Vědecké rady Univerzity obrany, které proběhlo dne 26. dubna, mělo na programu slavnostní bod udělení Ceny rektora za vědeckou práci v roce 2016. Toto prestižní ocenění získal akademický pracovník Katedry strojírenství Fakulty vojenských technologií profesor Ing. Jaromír Kadlec, CSc.

Profesor Jaromír Kadlec získal ocenění za významný podíl na vybudování komplexu laboratoří Katedry strojírenství dokončených v roce 2016, za loňské i dlouholeté zásluhy v oblasti vědecké práce na Univerzitě obrany, zejména za odborně velmi hodnotnou publikační činnost v oboru Materiálové inženýrství.

V roce 2012 začal profesor Kadlec aktivně spolupracovat při organizaci přípravy a realizace rekonstrukce nového pracoviště Katedry strojírenství v kasárnách Šumavská. Stal se autorem návrhu projektu jedné z nových laboratoří katedry, a zasloužil se tak o vznik nové „Analytické laboratoře“. Laboratoř je vybavená nejmodernějšími přístroji v oboru výzkumu chemického složení kovových materi-

álů. Vysoká úroveň technického vybavení i pracovního prostředí laboratoří Katedry strojírenství v kasárnách Šumavská je srovnatelná s úrovní předních českých i evropských univerzit.

Udělení Ceny rektora je oceněním výjimečných výsledků loňské i celoživotní práce profesora Jaromíra Kadlece, která má velký význam a přínos v oblastech vědecké práce, pedagogické činnosti i organizace činnosti a práce studentů, pedagogů i vědeckých pracovníků na Univerzitě obrany i mimo ni. Při předávání ceny poděkoval rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příklad profesorovi Kadlecovi za výsledky vědecké práce a za celkové pracovní výsledky ve prospěch Univerzity obrany.

Ocenění NATO profesoru Stulíkovi

Prof. MUDr. Jiří Stulík, CSc., pracovník Katedry molekulární patologie a biologie Fakulty vojenského zdravotnictví byl členem expertního týmu, který v souvislosti se vzrůstajícím nebezpečím použití biologických zbraní proti vojenským silám NATO byl požádán, aby vypracoval návrh, jenž by zahrnoval všechny možné aspekty zmíněné hrozby. Za tuto práci bylo velitelstvím NATO uděleno autorům vědecké ocenění za rok 2016.

Volby nových členů Akademického senátu Univerzity obrany byly úspěšné

Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Další tři roky utekly velice rychle a opět nastal čas ke zvolení nových členů Akademického senátu Univerzity obrany. Proto se na základě usnesení Akademického senátu Univerzity obrany ze dne 25. ledna 2017 v období od 1. do 10. března 2017 uskutečnily další volby do tohoto samosprávného akademického orgánu. Ve čtyřech volebních obvodech, které tvořily jednotlivé fakulty a ostatní součásti Univerzity obrany, usilovalo o přízeň voličů a získání jednoho z celkového počtu 27 mandátů člena Akademického senátu Univerzity obrany rekordních 50 kandidátů z řad akademických pracovníků a studentů.

Po sečtení a vyhodnocení odevzdaných hlasovacích lístků volebními komisemi v jednotlivých volebních obvodech byly výsledky hlasování předány koordinační volební komisi, která na jejich základě zpracovala Zprávu o výsledcích voleb do Akademického senátu Univerzity obrany. Tuto zprávu koordinační volební komise projednala a schválila na svém druhém zasedání dne 29. března 2017 a v souladu s ustanovením čl. 6 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany ji předala rektorovi a následně zveřejnila v informačním systému Univerzity obrany.

Volby do Akademického senátu Univerzity obrany se ve všech volebních obvodech podařilo vzhledem k dostatečné účasti členů akademické obce platně uskutečnit již v rámci prvních termínů voleb, neboť požadavek nejméně patnáctiprocentní účasti členů (zapsaných voličů) příslušné části akademické obce byl naplněn. Nejvyšší účast v jednotlivých částech akademické obce vykázal volební obvod Ostatní součásti Univerzity obrany, kde své aktivní volební právo realizovalo celkem 76,36% akademických pracovníků, a volební obvod Fakulty vojenského leadershipu, kde přišlo vhodit svůj hlasovací lístek do volební urny 30,57% studentů.

Podle ustanovení čl. 8 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany získávají mandát člena tohoto akademického orgánu navržené kandidáty podle počtu obdržených hlasů až do naplnění počtu mandátů v daném volebním obvodu. Ostatní kandidáty, kteří získali alespoň třetinu počtu platných hlasů

odevzdaných posledního zvolenému kandidátovi, se stávají náhradníky v pořadí uvedeném v protokolu o volbách.

Na základě odevzdaných platných hlasů pro jednotlivé kandidáty v příslušných volebních obvodech koordinační volební komise konstatovala ve své zprávě, kteří členové akademické obce získali mandáty členů a mandáty náhradníků členů Akademického senátu. Jejich seznam je uveden v příslušné části internetových stránek UO.

Na poměrně hladkém průběhu voleb do Akademického senátu Univerzity obrany měla svůj podíl rovněž skutečnost, že žádný z členů akademické obce nemusel využít svého práva podat předsedovi koordinační volební komise písemnou stížnost ve smyslu ustanovení čl. 5 odst. 2 Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Univerzity obrany.

Ustavující zasedání nově zvoleného Akademického senátu Univerzity obrany svolal rektor na základě návrhu předsedy koordinační volební komise na den 12. dubna 2017 v 10:00 hodin na Klub Univerzity obrany v Brně, Šumavská 4. Hlavními body jednání ustavujícího zasedání Akademického senátu Univerzity obrany byly slavnostní složení předepsaného slibu členy Akademického senátu Univerzity obrany za přítomnosti rektora brig. gen. prof. Ing. Bohuslava Příkryla, Ph.D., volba předsedy Akademického senátu Univerzity obrany a volby ostatních členů předsednictva Akademického senátu Univerzity obrany. Na předsedu Akademického senátu Univerzity obrany byli tentokrát navrženi dva kandidáty - prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc., z Fakulty vojenského zdravotnictví a prof. Ing. Karel Hájek, CSc., z Fakulty vojenských technologií. V tajné volbě byl předsedou Akademického senátu Univerzity obrany již v prvním kole opět zvolen prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc. Na základě výsledků veřejné volby se potom dalšími členy předsednictva stali prof. Ing. Karel Hájek, CSc., (zároveň jako 1. místopředseda) z Fakulty vojenských technologií, prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., (zároveň jako 2. místopředseda) z Fakulty vojenského leadershipu, Ing. Jakub Pícka, Ph.D., z Centra jazykového vzdělávání a čet. Petr Horký, student Fakulty vojenských technologií.

Na závěr bych chtěl jménem koordinační volební komise poděkovat všem členům volebních komisí v jednotlivých volebních obvodech, kteří se podíleli na přípravě a provedení voleb do Akademického senátu Univerzity obrany, za jejich odvedenou práci a nově zvoleným členům Akademického senátu Univerzity obrany popřát hodně úspěchů v jejich národné a odpovědné činnosti.

Práce s trhavinami i ovládání Panduru. Studenti v únoru opět cvičili ve Vyškově

svob. Petra Bieláková
Foto: svob. René Rámiš

Po čtyřech měsících v Brně se studenti Univerzity obrany opět přesunuli do Vyškova, kde strávili téměř celý únor a část března. V rámci měsíční zimní praxe se seznámili s výzbrojí a výstrojí naší armády. Přijel i kolový obrněný transportér Pandur. Ti šťastnější si mohli na vlastní kůži vyzkoušet i některé prvky jeho ovládání. Samozřejmě nechyběly ani střelby či nocování v zimní krajině VVP Březina. Někteří studenti si vyzkoušeli velení jednotlivým družstvům, díky čemuž získali cenné zkušenosti, které uplatní po nástupu k jednotlivým útvarům.

Samotný výcvik byl rozdělený do dvou bloků, přičemž oba na sebe úzce navazovaly. Dva týdny sbírání vědomostí v rámci Aplikovaných vojenských technologií, jež se převážně skládaly z pobytu na učebnách a několika praktických zaměstnání. V druhé části zimní přípravy drilování taktiky a získávání potřebných návyků v předmětu Příprava v poli.

Zimní praxe ve Vyškově. Čtyři týdny mimo Univerzitu obrany. První praktická zaměstnání od přijímače, na která se každý netrpělivě těšil. Dva týdny na učebnách. Dva týdny přípravy v poli. Konkrétní představu, co je čeká, nikdo neměl. Velitelé je ujišťují, že se vše dozví včas na místě.

Začátkem února do kasáren v Dědicích byl navezen všechny potřebný materiál. Ověšení jako vánoční stromeček se studenti šinuli z autobusu na nástupiště mezi internáty a po bleskurychlém zabydlení se vydali na výuku.

Vojenské technologie nejsou jen nudná teorie

Příslušníci Fakulty vojenského leadershipu odstartovali zimní praxi předmětem Aplikované vojenské technologie, jež se soustředil především na prohloubení teoretických znalostí.

Teorie se týkala především ručních zbraní, obrněných transportérů, přístrojů nočního vidění nebo spojovací techniky. Hodiny se místy zdály nekonečné, avšak odměnou byla praktická ukázka či dokonce možnost vyzkoušet si techniku na vlastní kůži.

Jeden podvečer byli studenti vyvezeni na TPC-2, kde na ně čekal kolový obrněný transportér Pandur, kamera s termovizí a dalekohledy s možností nočního vi-

dění. Každý se dostal do útrob Panduru, osahali si dalekohledy a co víc, s většinou techniky je seznamovali vojáci od útvarů s letitými zkušenostmi, kterých se mohli ptát prakticky na cokoli.

Adrenalin v krvi jim zvedla i střelba signálních šrapnelů a světlic. Třešničkou na dortu pak bylo hromadné odpálení náložek a dýmovnic, které společně pod dozorem instruktora spojili do jednoho celku. Šťastlivci si mohli vychutnat odpálení stiskem bájného „červeného tlačítka“ černé barvy.

Dalším praktickým zaměstnáním byly celodenní střelby z útočné pušky Bren 805 a pistole Phantom. Suchý nácvik i samostatné střelby vedli střelci instruktoři od útvarů, kteří vojákům předali mnohé ze svých zkušeností. Nechyběla ani spojovací příprava, v jejímž rámci strávili dva dny na učebnách. Každý dostal rádiostanici RF-13 a naučil se podávat hlášení SALTR či požádat o MEDEVAC. Studenti si oživilí hláskovací abecedu, navazování spojení a také zásady komunikace během radioprovozu. Ve volných chvílích mezi zaměstnáními nezaháleli a čas využili k nácviku pořadové přípravy, jejíž přezkoušení je čekalo v dubnu.

Kontakt na dvanáctý!

Druhá polovina výcviku probíhala z větší části venku. Po víkendu odpočatí vojáci strávili den na učebnách, a poté nafasovali pro většinu z nich novou zbraň, samopal vz. 58. S ním během následujících dnů tvořili nerozlučný pár. Po večeri je autobus odvezl do srubového tábora, kde byli ubytováni po 20 lidech v jednom srubu. Spalo se na poschoďových postelích a topilo v kamínkách.

Další den po snídání a nástupu se

vydali vstříc novému – naučit se s „kousou“. Proběhlo to bez sebevětších obtíží a mimo jiné si studenti také zopakovali polohy držení zbraně a polohy pro dynamickou střelbu. Rovněž se seznámili s novými instruktory. V podvečer je čekala výuka na učebně, kde se probírala teorie, která se následující dny procvičovala v poli. V nadcházejících dnech se cvičil pohyb vojáka po bojišti v týmech, sekcích i družstvu, jednotlivé předbojové sestavy a jejich rozvinutí v bojové. Malým ale přesto podstatným zklamáním pro studenty byla nemožnost použít vlastní doplňky výstroje, i přes to, že jim to bylo předem přislíbeno. Nejdůležitějším úkolem výcviku bylo zopakovat drily a sjednotit jejich provádění. Jednalo se především o reakci na kontakt se slabým a silným nepřítelem. Poslední týden výcviku byl zahájen kontrolním zápočtovým testem, který zjišťoval, zda jsou nabyté znalosti a dovednosti vojáků dostatečné.

Poslední týden v úterý čekalo účastníky zimní praxe kontrolní cvičení, kde se všichni snažili hodiny v poli a na učebnách zúročit. Instruktory připravili několik stanovišť, kde probíhala kontrola vnějšího vzhledu vojáka a jeho připravenost před bojem, přezkoušení z taktických, varovných a velících signálů a stěžejní stanoviště, kde se cvičila střelba, pohyb vojáka po bojišti a bojové drily. Přesné provedení přískoků bylo základem, stejně tak jako manipulace se zbraní a předávání jednotlivých povelů v rámci sekce během probíhající cvičné střelby.

Spolupráce byla nezbytná, protože na některých stanovištích nebyla činnost hodnocena pouze u jednotlivce, nýbrž u celé sekce. Další zkouškou bylo rozestavení mimo boj s přenocováním venku. Studenti si vyzkoušeli práci hlídače a stavbu dočasného přístřešku za poměrně nepříznivých podmínek, protože v podvečer začalo pršet a déšť ustal až během ranních hodin.

Nad ránem proběhlo testování z katedry leadershipu a poté vojáky čekal jeden z posledních pěších přesunů zpět na posádku a vyhodnocení cvičení ze strany instruktorů.

Předposlední den byl věnován důkladnému čištění zbraní. Na závěr celé zimní praxe proběhly za slunečného počasí střelby z Brenu a pistole. Pro mnohé bylo velkým zklamáním zjištění, že z časových důvodů si nevystřelíme z kulometu vz.59.

Profesionální přístup překonal původní obavy

A jaké dojmy mají z výcviku instruktoři? Na to jsme se zeptali rtm. Petra Kollára, který slouží u 73. tankového praporu v Přáslavicích jako mladší specialista malého kompletu ISR.

„Když jsem byl nominován jako instruktor výcviku pro zimní část polního výcviku studentů Univerzity obrany, byl jsem v prvních okamžicích znechucen, důvodů bylo více. Z těch nejpodstatnějších bych

uvedl obavy jednak z řídicích činitelů Univerzity obrany a jejich přístupu k ustrojenosti, upravenosti a nevoli k používání vlastních doplňků, které si studenti pořídili z vlastních peněz, a jednak z předpokládaného laxního přístupu samotných studentů k výcviku,“ říká rotmistr Kollár.

„Musím však přiznat, že jsem se mylil v obou předpokladech. Pan pplk. Bohumil Holenda byl ochoten postupně dělat kompromisy a přístup studentů obou fakult k výcviku byl na nejvyšší a profesionální úrovni. Přestože výcvik probíhal v náročných klimatických podmínkách, ani jednou jsem se u svých čet (2. čety 1. a 8. šk. roty, pozn. redakce) neseťkal s jakýmkoliv náznakem negativismu a nechuti k výcviku. Studenti poslouchali výklady a poctivě

cvičili všechny cviky, které jim byly určeny,“ pokračuje rtm. Petr Kollár.

Na závěr dodává: „Dnes musím říci, že mi bylo ctí dělat instruktora četám, které mi byly svěřeny. Kdybych byl osloven, abych těmto stejným studentům dělal instruktora v další fázi polního výcviku, bude pro mě čest pokračovat.“

„Výcvik nás stmelil. Teď jsme ještě lepší kolektiv, než jsme byli před tím,“ shodují se studenti. Vítanou novinkou je i zavedení celodenní vojenské přípravy, která se koná jednou za 14 dní. „Mezery mezi polním výcvikem jsou moc velké, takhle se nám to alespoň dostane trochu do krve. Až nastoupíme k útvarům, budeme to mít snazší,“ myslí si svob. Cupák.

Titul Medik roku se po roce vrátil na Univerzitu obrany

Viktor Sliva
Foto: medikroku.cz

Pětičlenný tým studentů Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové již podruhé zvítězil v soutěži Medik roku, jejíž v pořadí třetí ročník se o víkendu 31. března – 2. dubna uskutečnil v Nemocnici Tábor. Soutěže se zúčastnily téměř dvě desítky družstev, složených ze studentů čtvrtých až šestých ročníků lékařských fakult z České republiky a Slovenska.

Týmová soutěž v rámci deseti zajímavých disciplín pod dohledem nemocničních lékařů ověřila úroveň medicínských vědomostí, zručností a fyzických dovedností. „O našem vítězství asi rozhodl týmový duch a vyrovnaný výkon v jednotlivých disciplínách, žádnou jsme naštěstí vyloženě nezkazili,“ uvádí jako důvod celkového vítězství kapitán týmu rotmistr Bc. Jiří Kotek a dodává: „Tým jsme složili z kluků, co se dobře známe a trávíme spolu dost času na sportech a ve škole, takže si i věříme, že když někdo řekne, že je to stoprocentní a ví odpověď, tak to tak prostě je a netipuje. Většinu odpovědí

jsme ale samozřejmě nejdřív prodiskutovali a potom jí řekli.“ Kolegy Jiřího Kotka v týmu byli rotmistři Tomáš Peták, Antonín Buršík, Ondřej Baroch a Michal Korol.

Letošní tým z Hradce Králové navázal na úspěch svých předchůdců z roku 2015. „Od předešlých soutěžících z fakulty jsme měli nějaké informace, také jsme spoustu disciplín věděli tematicky dopředu (například že budeme šít, vyhodnocovat EKG apod.). Jediné, na co jsme se připravovali, byla chirurgie a endoskopie. V nemocnici naštěstí máme trenažery a ty jsme si díky ochotě lékařů mohli vyzkoušet,“ říká rotmistr Kotek.

Každý z členů týmu v průběhu soutěže narazil na nějakou obtížnější problematiku, pro Jiřího Kotka to bylo EKG: „Nemám problém křivku vyhodnotit diagnózou, ale na celkový popis mám rezervy. Tohle u nás hodně zmáknul rotmistr Tomáš Peták, a měli jsme tak plný počet bodů. Další věcí, kde zazářil, byl skvělý popis kardiogramu.“

A jaký přínos měla soutěž pro členy vítězného hradeckého týmu? „K některým věcem se během výuky nedostaneme, jako jsou některé trenažery, například fixace fraktury. Tady jsme si je mohli zkusit. Dál jsme si ověřili naše znalosti z mnoha oborů medicíny a ukázali, že jsme jimi dobře vybaveni,“ uzavírá rotmistr Kotek. Úspěch vojenských mediků potvrdil vysokou úroveň přípravy lékařů na hradecké fakultě Univerzity obrany, která letos obhájila loňské vítězství v kategorii Zdravotnictví, lékařství, farmacie v rámci hodnocení vysokých škol, které tradičně připravuje časopis TÝDEN.

ANGLIČTINA

Some of the best new technologies

The latest technologies seem to offer smart solutions and in a few cases, they could really change the way we live. Let us name some of them. For example, solar panel phone screens. Several sets of researchers are currently working to make transparent solar panels better and cheaper, which means that the consumers finally could get hold of them. Once on the market, they could invisibly collect solar power on phone and computer screens, and even on windows. Or a robot to schedule your meetings. Artificial Intelligence still cannot have a totally convincing chat with us, but it is now sophisticated enough to carry out online customer service, and, as it turns out, be your personal assistant. New app x.ai lets you email „Amy“ about a meeting you want to set up, and she liaises with you and the other person to find a time that works. We can also mention the technology when you can control your computer using gestures. Apple patented a motion-sensor technology that would let you control your computer by just moving your hands in the air. The technology has been around for a while - HP's Leap Motion laptop was launched in 2012 - but as we spend more and more time in front of computers, it is growing ever more appealing. Next one is self-driving cars. They have been around for ages, but now we have on-the-road testing and the beginnings of a legislative framework for the cars, they could soon be an everyday reality. Google has announced it is teaming up with Ford to build self-driving vehicles, hinting at large-scale commercial production in the near future. ...and cars that make you better at driving. Tesla's latest in-car software offers a hands-free autopilot mode, while Audi's Q7 SUV will also brake on behalf of the driver and nudge you back into the correct lane. This type of gradual automation may make fully self-driving cars an easier sell in the long run.

Some of new technologies sound like science fiction, for instance, a hotel in space. Russian company Orbital Technologies reckons it will be sending tourists into space as early as next year. Guests would zoom up to the Commercial Space Station on a rocket, then spend their time in one of the station's four cabins enjoying zero gravity and watching Earth through the ship's giant portholes. And this is only the beginning: Mashable has totted up nine commercial companies planning to send normal people into space over the next decade or so. Another amazing technology would be the sunscreen pill. Fish and coral both excrete a compound that protects them from the sun, and for the past five years or so scientists have been working to use these substances in a pill which, when consumed by humans, would offer the same protection. If it works, it could cut rates of sunburn and skin cancer, and spare you from endless bouts of greasy reapplication. New technologies could bring an end to language barriers. Messaging and voice call service Skype recently released a live translation tool, Japan is trialling a live translation megaphone to use during the 2020 Olympics, and Google's Translate app translates street signs and real-time conversations. It looks like technology may finally be breaking down the final barrier in worldwide communication. And what about zero-carbon fuel made of carbon dioxide? Improbable as it sounds, a few different companies have developed working prototypes, which turn carbon dioxide into a fuel. All rely on sucking CO2 out of the air, then converting it into a diesel fuel, which, amazingly, emits no carbon when burned.

Based on:

<http://www.newstatesman.com/science-tech/technology/2016/01/best-new-technologies-probably-arriving-2016>

Ex. I Read the text and find

- 1) the phrasal verb which means to get something that you need or want
- 2) the phrasal verb which means to do a particular piece of work, research etc.
- 3) the phrasal verb which means to organize or plan something such as an event or system
- 4) the expression which means to plan for something to happen at a particular time
- 5) the expression which means to talk to each other and tell each other what they are doing, so that they can work together effectively
- 6) the expression which means to work together with someone to achieve a particular aim, or to put people together for this purpose
- 7) the expression which means to move gradually in a particular direction
- 8) the expression which means to believe that something is true
- 9) the expression which means to move with great speed and energy
- 10) the expression which means to get rid of liquid, solid, or gas waste from your body

Ex. II Complete the gaps in the following sentences using the words below in the correct forms.

carry out *excrete* *get hold of* *liaise with* *nudge*
schedule *set up* *team up* *reckon* *zoom*

- 1 Community workers will _____ the police in an effort to prevent further violence.
- 2 I'll _____ a meeting for Thursday.
- 3 He came _____ down the street on his motorbike.
- 4 They _____ with Tom Jones to record the hit single.
- 5 The temperatures are _____ up into the eighties.
- 6 The exhibition is _____ to run from January until March.
- 7 I've managed to _____ some rather good wine.
- 8 An investigation is being _____ by the prison governor.
- 9 I _____ there's something wrong with him.
- 10 The microbes appear in many cases to attract the leucocytes, but when very virulent they usually repel them and _____ toxins, which kill the leucocytes.

ANSWER KEY

Ex. 1

1) get hold of	6) team up
2) carry out	7) nudge
3) set up	8) reckon
4) schedule	9) zoom
5) liaise with	10) excrete

Ex. 2

1) liaise with	6) scheduled
2) set up	7) get hold of
3) zooming	8) carried out
4) teamed up	9) reckon
5) nudging	10) excrete

Univerzitní odboráři jednali na konferenci volených delegátů

Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Letošní výroční konference volených delegátů Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany se uskutečnila až v polovině měsíce dubna. Delegáti jmenovaní závodním výborem nebo zvolení podle stanoveného klíče na členských schůzích čtyř odborových úseků se ke svému jednání sešli dne 12. dubna 2017 v hlavním sále Klubu Univerzity obrany.

Po uvítání více než tří desítek delegátů a tří pozvaných hostů, kterými byli za Univerzitu obrany jako partnera pro kolektivní vyjednávání (zaměstnavatele) její rektor brig. gen. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D. a za Českomoravský odborový svaz civilních zaměstnanců armády (ČMOSA) jeho předsedkyně Mgr. Renata Kořínková a pracovník Kanceláře odborového svazu Jan Košta, zahájil předsedající konference volených delegátů projednávání jednotlivých bodů závodním výborem navrženého a delegáty jednomyslně schváleného pořadu jednání.

Poté již následovalo zřízení a jmenování členů pracovních komisí, projednání zpráv o činnosti orgánů základní organizace, dokumentů nezbytných pro zajištění hospodářského chodu základní organizace (od vyhodnocení finančního hospodaření za rok 2016 až po rozpočtový výhled do roku 2022) a také byla zvolena nová členka revizní komise základní organizace.

Z několika předložených dokumentů a vystoupení zazněl požadavek na konkrétní angažovanost každého člena zá-

kladní organizace k udržení a rozšiřování členské základny a k sebevědomé deklaraci činnosti odborové organizace zaměřené na prosazování zájmů všech občanských zaměstnanců Univerzity obrany.

Ve vystoupeních hostů rektor Univerzity obrany prezentoval ochotu zaměstnavatele jednat s odborovou organizací o všech oblastech činnosti Univerzity obrany, včetně dalšího jednání vedoucího k uzavření nové útvarové kolektivní smlouvy, a seznámil členy odborové organizace s aktuálními úkoly, které řeší vedení Univerzity obrany. Předsedkyně ČMOSA vedle toho účastníky konference volených delegátů informovala o současném dění v odborovém svazu a o připravovaných odborářských aktivitách.

Na závěr poděkovala předsedkyně základní organizace Mgr. Iva Taušová přítomným delegátům a hostům za jejich účast a vyzvala všechny odboráře na Univerzitě obrany k aktivnější činnosti v rámci odborové organizace.

Niekoľko mesiacov vo francúzsky hovoriacej krajine

Mgr. Magdaléna Prokšová

Som študentkou 3. ročníka doktorského študijného programu na Fakulte vojenského zdravotníctva. V období od 1. septembra do 1. decembra 2016 som absolvovala pracovnú stáž na pracovisku CIRI-INSERM vo francúzskom Lyone.

Tri mesiace som bola súčasťou pracovného tímu pod vedením doktora Thomasa Henryho, kde som pracovala na svojej dizertačnej práci. Venujem sa štúdiu proteín-proteinových interakcií medzi hostiteľskou bunkou a patogénom *F. tularensis*. Mojou úlohou bolo exprimovať proteín *F. tularensis* v eukaryotickej bunke, čo sa mi úspešne podarilo. A nielen to, naučila som sa navrhnúť dizajn fúzných proteínov exprimovaných v eukaryotických bunkách a zdokonalila som sa v technikách molekulárnej biológie, pričom niektoré nové metodiky budem používať aj v laboratóriách našej katedry. Mala som tak možnosť konzultovať svoje výsledky s ďalšími vedcami a študentmi, ktorí mi ukázali iný a zároveň nový uhol pohľadu.

Táto stáž bola pre mňa neuveriteľne jedinečná a cenná skúsenosť po všetkých stránkach. Veď uznajte, Slovenka hovoriaca len anglicky strávila niekoľko mesiacov vo francúzsky hovoriacej krajine. Tak táto kombinácia je zárukou nielen výnimčnosti, ale aj náročnosti zároveň. Táto výzva bola jednou z mojich najväčších! A keďže život je o prekonávaní prekážok a samých seba... Spoznala som nových priateľov z rôznych kútov sveta, naučila sa niečo málo po francúzsky, ochutnala čo-to z ich kuchyne (a je to naozaj jedna z najlepších na svete – aj keď, povedzme si úprimne, sviečková je sviečková ☺), navštívila som krásne mestá a miesta, ale hlavne, získala som množstvo nových vedomostí a rozšírila som si tak obzory na poli molekulárnej a bunecnej biológie.

mís

sto

Orli místo jaguárů

Viktor Sliva

Foto: Martin Beisicht

Tak by se dal ve stručnosti shrnout rozdíl mezi tradiční dubnovou účastí zástupců Univerzity obrany na kurzu přežití ve Francouzské Guyaně, pořádaném francouzskou cizineckou legií a letošním kurzem, na který koncem března odcestovali rotmistr Rodolfo Maršík a rotný Václav Krabáč. Vzhledem k tomu, že oba studenti se nakonec zúčastnili bojového kurzu francouzské námořní pěchoty v africkém Gabonu, je možné říci, že všechno bylo úplně jinak.

Že nepůjde všechno podle plánu, se Rodolfo Maršík a Václav Krabáč dozvěděli krátce po příletu do Francie. Pokračování cesty do obvyklého místa konání kurzu ve francouzském zámořském departementu v Jižní Americe totiž zneemožnily tamní nepokoje a stávky. Během týdne trvajících období nejistoty se objevilo několik variant náhradního řešení – karibský Martinique, východoafrické Džibutsko, Pyreneje či Gabon. „Přáli jsme si Martinique nebo také Džibutsko, protože většina současných konfliktů probíhá v pouštním prostředí, takže výcvik tam by byl zajímavý a přínosný, jenže na takovou variantu jsme nebyli vůbec vybavení,“ vrací se rotmistr Maršík do doby, kdy nebylo jasné, zda vůbec nějaký kurz proběhne.

Nakonec padla volba na poslední uvedenou zemi, ležící na západním pobřeží rovníkové Afriky. Z Univerzity obrany dorazil souhlas s touto volbou a také podpora ve formě zajištění víz. Od stude-

ného severofrancouzského pobřeží tak přišla cesta do tropického rovníkového prostředí a v hlavním gabonském městě Libreville přeprava autobusem z letiště k prvnímu ubytování na černém kontinentu. „Přijeli jsme k hale, chvíli jsme na to koukali, čekali jsme, že dostaneme nějaké pokoje se sprchou, a místo toho to byla jedna prostora s asi sto lůžky,“ popisují studenti první dojmy z ubytování.

Hlavní část kurzu proběhla v tropické džungli, kde kolem zpevněné cesty byly rozmístěny jednotlivé výcvikové prostory a základny. „Prostředí nebylo tak nebezpečné jako v Guyaně, o které mi kolega ze speciálních sil říkal, že by tam zadek na zem nedal. V Gabonu se dalo spát na zemi, potkali jsme nějaké pavouky, stonožky, nejvíce nebezpeční tam byli velcí mravenci, kteří útočili na lidi a koukali,“ popisuje prostředí výcviku Václav Krabáč. Náplň tvořila střelba, boj zblízka, taktika, maskování, činnost v noci a další.

*„Cílem bylo dostat člověka do situace, aby se cítil jako v boji
– to znamená málo spánku, málo jídla, velká zátěž.“*

„Pevný denní režim tam nebyl žádný, všechno bylo, jak říkali Francouzi, 'surprajz' – překvapení.“

„Přímo v džungli jsme cvičili topografii, kterou jsme si pak v praxi vyzkoušeli, když jsme hledali jednoho kolegu. Zmizel, nevěděli jsme, zda není někde zraněn, ale nakonec jsme zjistili, se se ukryl na jedné ze základen. Tento jeho čin byl hodnocen jako dezerce a byl z armády propuštěn,“ říká rotmistr Maršík.

Denní část výcviku probíhala mezi šestou hodinou ranní a šestou večerní. Vzhledem k poloze Gabonu na rovníku se vstávalo za tmy a zaměstnání končilo před setměním. „Pevný denní režim tam nebyl žádný, všechno bylo, jak říkali Francouzi, 'surprajz' – překvapení. První z nich nastalo hned úvodní ráno, kdy jsme vyrazili v lijáku na údajnou snídani, která se však nekonala. Úplně promoklí jsme pak seděli celé dopoledne v klimatizované místnosti a paradoxně nám v tropech byla strašná zima, kterou jsem já odskákal nachlazením,“ uvádí rotmistr Maršík jeden z důsledků problematické komunikace.

Na rozdíl od gujanského kurzu přežití šlo tentokrát o kurz bojový. „Cílem bylo dostat člověka do situace, aby se cítil jako v boji – to znamená málo spánku, málo jídla, velká zátěž,“ hodnotí kurz Rodolfo Maršík. O jednu bojovou dávku jídla se tak dělili dva, čtyři vojáci a třeba i celé družstvo. Po dvanáctihodinovém denním programu následoval čas pro hygienu a odpočinek. Ovšem ten nikdy netrval dlouho. „V osm jsem se uložil k spánku, jenže v tom vedru se nedalo usnout. A za chvíli dorazilo s rachotem auto, zaskřípěly brzdy a už jsme čekali, kdy mezi nás dopadne dýmavnice a vyženou nás z hamaky na noční zaměstnání,“ říká rotný Krabáč a dodává: „Během prvních pěti dnů jsme naspali dohromady tak osm hodin.“

Několikrát však účastníci kurzu spali přímo na zemi v mokřících maskáčích, přikrytí pončem, se zbraní u sebe a připraveni kdykoliv vstát a vyrazit. Instruktoři se přitom snažili rozespálým vojákům jejich zbraň vzít. Pokud se to podařilo, musel pak dotyčný celý den nosit místo zbraně dvacetikilogramovou železnou tyč. A pomáhat přitom zbytku čety s dalším vybavením – 25litrovým kanystrem, 90 kilogramů vážící kladou, třemi lany pro překonání řeky, horolezeckým vybavením a vysílačkou.

Účastníci kurzu byli průběžně hodnoceni, jak zvládají fyzickou a psychickou zátěž. Absolvovali také ve stanoveném čase překážkové dráhy a na základě zís-

kaných bodů pak byla oceněna celá četa. Václav Krabáč se individuálně ocitl mezi patnácti nejlepšími a se svou četou získal zlatý odznak s vyobrazením orla, přičemž mu pomohla výborná komunikace a spolupráce v rámci jeho jednotky. Zcela odlišnou zkušenost udělal s francouzskými kolegy v četě Rodolfo Maršík: „Pro mě to bylo 11 dní samoty, ostatní se mnou neuměli a nechtěli komunikovat, byl jsem izolovaný od ostatních a mnohdy jsem nevěděl, kam vůbec jdeme, co se bude dít.“ Paradoxně se jako těžce překonatelnou překážkou ukázala jeho dobrá znalost angličtiny, která odrazovala francouzské kolegy od komunikace. I přes tento handicap získal rotmistr Maršík druhé nejvyšší ohodnocení – stříbrného orla.

„Před odjezdem jsem o sobě pochyboval, zda to zvládnu, i vzhledem ke své výšce, ale jel jsem tam s cílem, že chci skončit jako nejlepší. Nakonec se mi podařilo s celou četou získat zlatého orla, ocenění mi předal velitel kurzu, což pro mě byla velká čest,“ hodnotí svou účast na kurzu Václav Krabáč. Jeho kolega pak vyzvedává roli týmu: „Je jedno, jak pracuje jednotlivec, jak je silný, jaké má výsledky, vždycky je to o kolektivu, pokud je člověk v misi nebo při vojenské akci, vždycky funguje v nějakém týmu a záleží na spolupráci v něm.“

Jeden poznatek však oba studenti Univerzity obrany vyzdvihují nad všechny ostatní. „Nikdy bych nevěřil, že člověk může fungovat s tak malým množstvím jídla a skoro beze spánku,“ shodují se bez ohledu na odlišnou zkušenost rotmistr Maršík a rotný Krabáč. Díky výjimečným okolnostem absolvovali unikátní kurz a rozšířili univerzitní sbírku prestižních zahraničních ocenění.

Řekněte mi, prosím, až začnu být hloupý

doc. Ing. Zdeněk Flasar, CSc.

Údajně je normální, a já tomu věřím, že téměř každý z nás se „vidí v lepším světle“, než jej vidí ostatní lidé z jeho okolí. To se týká i tak zásadních limitních kategorií, jakými jsou „chytrost“ a „hloupost“. Některé vědecké výzkumy dokázaly, že existuje několik návyků, které hloupí lidé mají, a ti inteligentní (chytří) ne.

Americký specialista na emocionální inteligenci, doktor Travis Bradberry, autor bestselleru „Emocionální inteligence 2.0“ uvádí: „Nikdy není dobrý nápad házet vinu a odpovědnost na druhé. Pokud jste v daném případě sehráli nějakou roli, bez ohledu na to, jak malou, a něco se pokazilo, přiznejte to.“ Pokoušíme-li se hodit své chyby na ostatní, všem tak ukazujeme, že nejsme tím nejchytřejším člověkem v okolí. Hloupí lidé neradi přebírají zodpovědnost za své chyby. Chytří lidé naopak vědí, že každá chyba je šance pro to poučit se. Z výše uvedeného lze vyvodit první návyk hloupých lidí: **Hloupí lidé obviňují druhé za své vlastní chyby.**

Američan Russel James z Texas Tech University provedl studii zahrnující tisíce Američanů a zjistil, že lidé s vyšším IQ častěji něco nabízí, aniž by očekávali něco na oplátku. Dokazoval, že inteligentní lidé se snaží vcítit do potřeb ostatních a snaží se jim pomoci. Pro lidi, kteří jsou méně inteligentní, je obtížnější si představit, že by lidé mohli myslet jinak než oni, a proto s nimi nesouhlasí. Z výše uvedeného lze vyvodit čtvrtý návyk hloupých lidí: **Hloupí lidé ignorují potřeby a pocity ostatních lidí.**

Mnoho biologů věří, že lidská schopnost spolupracovat byla velmi významná k našemu celkovému rozvoji. To by mohlo

Jedno z průvodních znamení inteligence je schopnost dívat se na věci a snažit se je pochopit i z jiného úhlu pohledu, z pohledu ostatních. Inteligentní lidé se snaží vcítit se do argumentů jiné osoby a začlenit je do svého uvažování a rozhodování. Hloupí lidé nedokáží ustoupit ze své pozice a změnit své názory a postoje na základě argumentů ostatních. (Nadhodnocení sebe sama se nazývá Dunning-Krugerův efekt. Z výše uvedeného lze vyvodit druhý návyk hloupých lidí: **Hloupí lidé musí mít vždy pravdu.**

Výzkumníci z University of Michigan provedli studii, která ukazuje vztah mezi agresivním chováním a nižším IQ. Ve své závěrečné zprávě uvedli: „Předpokládáme, že nízká inteligence vyvolá agresivní reakce s větší pravděpodobností už v raném věku, toto agresivní chování způsobuje, že je pokračování intelektuálního vývoje obtížnější.“ Zcela jistě existují situace, kdy mohou podrážděně reagovat i ti nejchytřejší lidé, ale tyto reakce pro ně nejsou typické. Z výše uvedeného lze vyvodit třetí návyk hloupých lidí: **Hloupí lidé reagují na konflikty hněvem a agresí.**

znamenat, že nejdůležitější známkou inteligence je být dobrý v práci s ostatními. Inteligentní lidé se snaží druhé motivovat k dosahování co nejlepších výsledků a pomáhat jim k jejich dosahování. Nebojí se „být v pozadí“. Vychází to z jejich zdravé sebedůvěry; jsou dost chytří na to, aby přesně posoudili své vlastní kompetence. Hloupí lidé na druhé straně mají tendenci pomlouvat ostatní, aby sami vypadali lépe. Z výše uvedeného lze vyvodit pátý návyk hloupých lidí: **Hloupí lidé si myslí, že jsou lepší než všichni ostatní.**

Vracejíc se k prvnímu odstavci tohoto příspěvku Vás, vážení čtenáři, žádám o dvojí. Za první – sdělte mi, prosím, až začnu vytahovat na světlo boží své návyky hlupáka! Za druhé – pokusme se u sebe, ale i u ostatních v našem okolí detekovat lidi s hloupými návyky a snažit se je změnit. Děkuji.

Zdeněk Flasar s využitím <http://zahrnani.eurozpravy.cz/eu/184506-jak-poznate-ze-jste-inteligentni-hloupilide-maji-pet-navyku-ktere-chytri-nemaji-tvrdi-vedci/>

Královéhradecké Nábřeží vysokých škol

Čet. Jiří Néma

Foto: Dita Zetochová

Čtvrtý ročník královéhradeckého Nábřeží vysokých škol opět ovládl Hradec Králové. Pro návštěvníky byl připraven bohatý program, ve kterém jednotlivé královéhradecké fakulty vysokých škol ukázaly, co umějí.

Fakulta vojenského zdravotnictví nechala návštěvníky nahlédnout pod pokličku svých vojensko-odborných předmětů a výcviku, se kterým se studenti setkávají během studia. Zájemci si mohli vyzkoušet střelecký trenažér nebo resuscitaci a použití AED (automatizovaný externí defibrilátor) pod vedením studentů Vojenského všeobecného lékařství a studentů oboru Zdravotnický záchranář.

Velkou podívanou byly dynamické ukázky, které Fakulta vojenského zdravotnictví ve spolupráci s Vojenskou střední školou a Vyšší odbornou školou z Moravské Třebové připravuje každý rok. Ukázky měly nastínit speciální znalosti a dovednosti, kterými disponují vojáci z povolání. Každý voják se musí

umět bránit, a tak návštěvníci mohli vidět použití technik boje muže proti muži – techniku sebeobrany Musado. Další ukázka byla připravena dle reálné předlohy ze zahraniční operace v případě najetí vozidla na IED (což jsou improvizovaná výbušná zařízení). Diváci tak mohli shlédnout útok na vojenskou patrolu a záchranu raněného v průběhu plnění bojového úkolu. V případě tohoto typu útoku prostřednictvím náloží IED se musí vojáci chovat velmi opatrně, aby nedošlo ke zranění dalších vojáků.

Po skončení ukázek měli návštěvníci možnost se studentů doptat na vše, co je zajímalo. Mnozí se zajímali nejen o studium, ale také o život na fakultě a v AČR jako takové.

Brno rozezněl majáles. Univerzita obrany byla u toho

Pavel Pazdera

Legendární oslava jara, studentského života a studentských dovedností, majálesový průvod, volba krále a Miss Majálesu, koncerty zvukných kapel a bohatý doprovodný program univerzit. To je Brněnský Majáles, kterého se pravidelně účastní také Univerzita obrany.

V sobotu 6. května se v Brně konal již 14. ročník Brněnského Majálesu. Už před polednem vyšel z náměstí Svobody majálesový průvod s alegorickými vozy brněnských univerzit. Králové a královny univerzit spolu s brněnským primátorem Petrem Vokřálem a náměstkyní hejtmána Taťánou Malou společně přestřihli pásku a odstartovali průvod. Ten se vydal směrem k magistrátu, Šilingrovu náměstí, Pekařské ulici a přes Mendlovo náměstí k výstavišti. V průvodu nechyběli studenti Univerzity obrany s vlajkami UO.

Studentská akce pak pokračovala na Brněnském výstavišti prezentací univerzit a open air hudebním festivalem. V programu festivalu byly prezentace aktivit studentských spolků a univerzit, volba krále a Miss Majálesu, koncerty kapel No Name, Mandrage, Marpo, Wohnout, Vypsaná Fixa, Jelen, Rybičky 48 a zpěváků Tomáše Kluse a Anety Langerové apod.

Králem Majálesu se letos stal Jara List z VUT v Brně, který převzal královský hermelín od svého předchůdce loňského krále Dana Vinciho IV. z téže školy.

Univerzita obrany měla na festivalu svůj prezentační stan a studenti předváděli ukázkou boje zblízka MUSADO MCS. Univerzita obrany také připravila pro návštěvníky Brněnského Majálesu možnost vyzkoušet si jednu ze dvou disciplín testu fyzické zdatnosti, který je součástí přijímacích zkoušek do vojenského studia, a to sedy-lehy za jednu minutu. Tato zkouška se stala cílem především středoškoláků a jejich výkony překračovaly minimální hranici pětatřiceti cviků. Někteří chlapi dosáhli i padesátky a získali hodnotnou odměnu. Zástupci Univerzity obrany mnohým středoškolákům také přiblížili podstatné informace o možnostech studia na jednotlivých fakultách jediné vojenské vysoké školy v České republice.

Air Defence State of the Art, Ability to Meet the Future Konference PVO 2017

doc. Ing. Miroslav Krátký, Ph.D.
pplk. Ing. Jan Farlík, Ph.D.

Hrozby, ambice, schopnosti, výzvy, ... to jsou pojmy, které zejména v armádním prostředí slyšíme poměrně často. V rutinně každodenní práci pak bez konkrétního obsahu možná už i splývají jen v jakousi neurčitou množinu abstraktních a prázdných slov. K tomu, aby pojmy v oblasti protivzdušné obrany získaly smysluplný obsah, strukturu a vizi, pořádá Katedra systémů PVO každoročně – letos již po osmnácté – svou konferenci.

Ta letošní, svým názvem směřována od přítomnosti k budoucnosti PVO, měla diskutovat a dát možné odpovědi právě na otázky typu: jaké jsou očekávané vzdušné hrozby; zdali máme ambice jim čelit; jaké schopnosti, tzn. síly a prostředky PVO k tomu budeme potřebovat a jaké jsou s tím spojeny výzvy – chcete-li „problémy“ – v oblasti technologií systémů PVO.

Už v úvodním referátu ředitele Sekce rozvoje a plánování schopností MO brig. gen. Ing. Jaromíra Alana, MSc. bylo primárně deklarováno, že spektrum vzdušných hrozeb již v současnosti dosahuje takové šíře, které nelze bez různých forem alianční kooperace čelit. Obrana proti prostředkům vzdušného napadení (PVN) od balistických raket, přes letouny, vrtulníky, křídlaté rakety až po naváděnou submunici a miniaturní bezpilotní letadla (chcete-li, jak je dnes módní je nazývat, „drony“) pokrývá problematiku detekce, rozpoznání, fúzování dat, přidělení cílů a samotné eliminace.

Vojsko pozemní protivzdušné obrany AČR má v současnosti schopnost obrany proti PVN působícím na velmi krátkých, krátkých a částečně středních vzdálenostech. Máme zčásti modernizovanou výzbroj, která ovšem není schopna eliminovat PVN na obou krajních segmentech spektra hrozeb. Jinak řečeno: nemáme schopnosti, ale ani ambice, samostatně ničit balistické rakety – zde spoléháme na alianční podporu našich spojenců. Stejně tak prozatím nemáme schopnosti bránit se proti extrémně malým a nízkoletečím cílům. Jak zaznělo ve vystoupeních představitelů zahraničních protiletadlovců,

i oni tyto schopnosti buď teprve připravují, nebo již postupně získávají. V pokročilém stádiu jsou síly PVO německého Bundeswehru, ambiciózní koncept využití moderních energetických zbraní se připravuje v Polsku. To vše za účelem schopností boje právě s tzv. „drony“, nebo také obraně proti cílům typu „RAM“ (Rocket, Artillery Mortar – neřízené rakety a minometné granáty). Na druhé straně protiletadlovce Maďarska a Slovenska v současnosti, stejně jako i nás, zajímají záležitosti týkající se náhrady již dosluhujících systémů původní ruské/sovětské proveniencí a související problémy.

Technologická řešení k naplnění uvedených schopností do operační praxe nabídla ve svých prezentacích řada tuzemských i zahraničních firem. Jednalo se jak o prostředky průzkumu vzdušného prostoru schopné detekovat nejširší spektrum PVN, tak i efekty k jejich účinnému ničení.

Konference se konala pod záštitou ministra obrany, velitele Vzdušných sil AČR a ředitele Sekce rozvoje a plánování schopností Ministerstva obrany České republiky. Celkem se jí zúčastnilo 116 účastníků jak z řad vojenské veřejnosti, tak firem zbrojního průmyslu, přičemž ze zahraničí přijelo celkem 26 osob. Odeznělo celkem 21 referátů, z toho 13 od zahraničních přednášejících. Příspěvky i celé jednání konference bylo vedeno v anglickém jazyce.

Na závěr patří poděkování za nemalé úsilí všem příslušníkům katedry, kteří se na přípravě a realizaci konference podíleli.

Mezinárodní spolupráce v rámci DEEP na ÚOPZHN úspěšně pokračuje

pplk. doc. Ing. Pavel Otřísal,
Ph.D., MBA
Foto: autor a RNDr. Vladimír
Obšel, CSc.

Ve dnech 13. až 17. března 2017 byl zahájen v rámci DEEP již třetí ročník mezinárodní spolupráce UO s Vojskou akademii v Bělehradě. Spolupráce, jejímiž hlavními aktéry jsou za UO ÚOPZHN a za VA podplukovník doc. Ing. Radovan Karkalić, Ph.D., se stala pevnou součástí programu pro podporu srbských ozbrojených sil v rámci procesu jejich přípravy na přijetí do NATO.

Dne 13. března 2017 bylo jednání zahájeno bilancováním dosažených výsledků. Program dále pokračoval ukázkou laboratoře individuální a kolektivní ochrany ÚOPZHN, která byla zaměřena na prezentaci nového technického vybavení určeného ke zjišťování odolnosti vůči permeaci toxických látek prodyšnými i neprodyšnými bariérovými materiály a sypnými sorbenty.

Úterní program jednání zahájil ředitel ÚOPZHN plukovník doc. Ing. Zdeněk Skaličan, CSc., který podplukovníka Radovana Karkaliće oficiálně přivítal na ÚOPZHN. Zdůraznil význam rámce programu DEEP a shrnul dosavadní výsledky dvouleté spolupráce. Hlavní náplní úterního programu pak byla návštěva Odboru biologické ochrany v Těchoníně. Byly diskutovány otázky možné budoucí spolupráce při testování odolnosti bakteriostaticky upravených bariérových materiálů vůči působení plísní.

Program středečního dne byl zaměřen na prezentaci vybraných kateder FVZ UO. Hlavní náplní programu byla nejenom prezentace Katedry toxikologie a vojenské farmacie, ale i ostatních kateder FVZ. V závěru prezentace K-304 byly diskutovány a nastíněny možné trendy rozvoje testovacích metod určených ke zjišťování odolnosti vůči permeaci

toxických látek, které jsou srbskou a českou stranu využívány.

Čtvrtý den jednání byl zahájen u akciové společnosti SIGMA GROUP a.s. Předmětem jednání byla diskuze o možnostech zapojení ÚOPZHN do připravovaných a již běžících projektů. Zásadním bodem jednání byla diskuze stavu rozvoje průmyslové spolupráce mezi společností TRAYAL v srbském Kruševaci a doklad doposud provedených měření sorpčních kapacit poskytnutých vzorků aktivního uhlí.

Závěrečný den jednání proběhl u společnosti FIBERTEX NONWOVENS, a.s. ve Svitavách. Byly shrnuty výsledky dosavadní spolupráce a zhodnocena kvalita zaslaných vzorků aktivního uhlí ze společnosti TRAYAL. V rámci rozvoje další spolupráce mezi ÚOPZHN a společností FIBERTEX NONWOVENS, a.s. byla diskutována možnost dlouhodobé spolupráce při řešení témat diplomových (disertačních) prací.

Závěrem mi dovoluji, abych touto cestou poděkoval všem, kteří se na úspěšném naplnění plánovaných aktivit podíleli. Poděkování patří zejména děkanovi FVZ UO prof. MUDr. Pavlu Boštíkovi, Ph.D., vedoucím kateder FVZ UO, u nichž návštěva proběhla, styčnému důstojníkovi nadporučíku Ing. Marku Matulovi, studentům DSP Katedry toxikologie a vojenské farmacie. Za zabezpečení logistické podpory patří poděkování zejména Ing. Janu Havlíkovi a Norbertu Šviríkovi z oddělení dopravy rektorátu UO.

Workshop „Systém řízení bezpečnosti společnosti“

prof. Ing. Rudolf Urban,
CSc., Dr.h.c.

**Katedra krizového řízení
Fakulty vojenského
leadershipu uspořádala dne
16. února 2017 na Síni tradic
Univerzity obrany workshop
na téma „Systém řízení
bezpečnosti společnosti“.
Akce se zúčastnilo
22 odborníků, jejichž složení
bylo cíleně voleno tak, aby
umožnilo diskusi průřezem
přes všechny úrovně
krizového řízení
ve veřejné správě.**

Ze spektra zúčastněných lze uvést především ředitele Odboru krizového řízení a ochrany obyvatelstva GR HZS MV ČR plk. Ing. Daniela Miklose, MPA, ředitele Odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality MV ČR Mgr. Davida Chovance, vedoucího Katedry ochrany obyvatelstva FBI VŠB-TUO doc. Ing. Viléma Adamce, Ph.D., vedoucího oddělení ochrany obyvatelstva a krizového řízení KŘ HZS Brno plk. Lukáše Vymazala, plk. Ing. Jarmila Valáška, Ph.D. z Institutu ochrany obyvatelstva Lázně Bohdaneč, Ing. Radka Šedivého, MPA z Oddělení krizového řízení a obrany Krajského úřadu Jiho-moravského kraje, Ing. Oldřicha Macha, Ph.D. z ÚJV Řež, a. s., a Ing. Aleše Kudláka, Ph.D. z Kanceláře úřadu města Písek.

Mezi rozhodující témata workshopu byly zařazeny aktuální otázky krizového řízení v České republice, které budou do budoucna ovlivňovat další změny ve vývoji krizové legislativy a koncepční připravenosti personálu, technologií a dalších zdrojů majících vliv na zvládnutí krizových situací. Sekundárním benefitem zvolených diskusních okruhů bylo i to, že se shodovaly s řešenými nebo budoucími tématy disertačních prací na Katedře krizového řízení. Pozornost v rámci workshopu byla věnována zejména těmto oblastem:

1.→Úroveň připravenosti k řešení „blackoutu“.

Diskuse potvrdila, že se jedná o velice aktuální otázku, kde mezi odborníky neexistuje shoda na vydefinování potřebného rozsahu připravenosti státu. Varianty mohou být:

-> celorepublikový blackout, který se jeví jako málo pravděpodobný,

-> regionální blackout, méně kraj nebo více krajů v jednom okamžiku, což se jeví jako reálnější verze, v současné době orgány krizového řízení již na jisté úrovni zvládnutelná,

-> lokální blackout, který je řešitelný jako mimořádná událost v souladu s krizovými plány například obce s rozšířenou působností.

2.→Problematika „soft targets“.

Jedná se o nový přístup definování a výběru objektů, činností a aktivit na místech, kde dochází k velkému shromažďování se osob, které mohou být ohrožovány teroristickým útokem nebo mimořádnou událostí. Novým prvkem taktiky v ochraně obyvatelstva u takto definovaných objektů, je současné řešení ochrany občanů buď uvnitř objektu, pokud ohrožení přichází z venku anebo jejich vyvedení mimo objekt, pokud ohrožení se nachází uvnitř objektu.

3.→Připravenost obyvatelstva ke zvládnutí krizových situací.

Účastníci workshopu se shodli na skutečnosti, že profesní připravenost základních složek IZS je na velmi dobré úrovni.

Shoda byla rovněž v tom, že v České republice je fatální nepřipravenost občanů, a to všech věkových kategorií, k řešení otázek sebeochrany a následné spolupráce se složkami IZS. V současné době je sice dosahován minimální progres v přípravě mladé generace na úrovni základních a středních škol, ale zásadní problém přetrvává v přípravě pedagogů „vychovatelů“ – pro uvedené stupně škol v ČR.

Zakonzervovaná a naprosto stagnující úroveň je v části dospělé populace, kde se dlouhodobě nedaří uplatňovat žádné formy osvěty, či kultivace obecného povědomí obyvatelstva. Všichni účastníci workshopu se shodli v tom, že pokud se povede zdokonalit systém vzdělávání a připravenosti obyvatelstva, tak dojde k významné eliminaci příčin nevládní a rozsahu negativních dopadů krizových situací. Zde byla podtržena i významná úloha a poslání Univerzity obrany Brno.

4. → Modelování krizových situací.

Odpolední část jednání workshopu byla věnována možnostem řešení krizových scénářů s podporou výpočetní techniky a softwarových nástrojů nejen ve výuce studentů, ale i v přípravě členů krizových štábů obcí na národní či mezinárodní úrovni.

5. → Modelování krizových situací v rámci projektu SIMEX.

Workshop byl současně využit jako jedinečné setkání odborníků k uskutečnění krátkého brainstormingu v návaznosti na cílové výstupy projektu TA ČR pod označením SIMEX. Účastníci na základě v úvodu definovaných otázek se snažili nalézt racionální návrhy uplatnitelné v projektu, s orientací zejména na následující profesně slabě řešená místa v systému energetické kritické infrastruktury:

-> v nastavení systému vzájemné komunikace při vzniku, v průběhu a po MU/KS typu „blackout“, mezi subjekty energetické kritické infrastruktury, složkami IZS (zejména HZS), s krizovým štábem kraje a ORP popř. obce,

-> v identifikování slabých místa při zabezpečení vzájemné komunikace mezi výše uvedenými aktéry s důrazem na využitelné síly a prostředky,

-> v oblasti zlepšení přenosu informací a dat ve vztahu IZS – ORP, obce, při MU/KS.

Účastníci workshopu ocenili zejména inovativní formu akce, která umožnila diskusi a posuzování řešených otázek na vysoké profesionální úrovni. Problematika byla komunikována jak z úrovně strate-

gického řízení v návaznosti na reflexi zástupce municipality z obce s rozšířenou působností, tak i na vstupy jednotlivých exekutivních prvků v systému krizového řízení a s finální odezvou v rámci vzdělávacího systému.

Závěrem je potřebné poděkovat všem účastníkům, kteří přijali pozvání Katedry krizového řízení. Pro akademické pracovníky katedry, byla tato akce nejen zdrojem nových informací, ale také bohatou inspirací pro volbu budoucích témat bakalářských, diplomových a disertačních prací, která jsou žádaná praxí. Sekundárním, ale nezanedbatelným efektem workshopu je i další rozvoj osobní spolupráce a přátelských vztahů mezi všemi zúčastněnými.

Kolektivní poděkování patří zejména managementu ÚJV Řež, a. s., která finančně podpořila workshop, čímž napomohla k úspěšnému průběhu setkání odborníků z oblasti bezpečnosti. Akce byla pořádána v rámci projektu „Výzkum a vývoj simulačních prostředků pro výcvik součinnosti aktérů krizového řízení u subjektů kritické infrastruktury“ reg. č. TA04021582, který je financován TAČR v rámci programu aplikovaného výzkumu a experimentálního vývoje ALFA.

MEDCUP

čet. Jiří Néma

Foto: des. Tereza Kolářová

Ve dnech 5. – 7. května se studenti 2. ročníku oboru zdravotnický záchranář účastnili prestižní zdravotnické soutěže MEDCUP. Ta je zasazena do bojového prostředí, kde účastníci musí prokázat nejen zdravotnické, ale také taktické znalosti.

Každý ročník MEDCUPU je zasazený do příběhu a prostředí, ve kterém soutěžící plní speciální modelové situace. Letošní ročník začal v pátek 5. května kolem 21. hodiny a skončil pro soutěžící ráno v neděli 7. května.

„Během soutěže jsme si mohli vyzkoušet mnoho nových věcí. Asi nejzajímavější pro mne bylo absolvování modelové situace s fast rope, což bylo slánění z mostu do člunu po speciálním laně. To ale nebylo všechno, poté jsme museli ve člunu pádlovat proti proudu přibližně 200 metrů pro vyzvednutí raněného kolegy, kde začala zdravotnická část modelové situace, stále jsme však museli respektovat taktickou situaci. Možná to zní jednoduše, ale nejhroší bylo, že k této modelové situaci jsme se dostali až ve 3 hodiny ráno a před tím jsme museli plnit jiné, neméně obtížné modelovky,“ hodnotil průběh jeden z účastníků soutěže.

Tuto soutěž organizují profesionálové z řad vojáků z povolání, zdravotnických

záchranářů a firem, které se zabývají výcvikem a výukou speciálních zdravotnických dovedností. Na jejím uskutečnění se i letos ve svém volném čase podíleli studenti Univerzity obrany, a to především jako figuranti a pomocníci na modelových stanovištích. „Protože soutěž trvala od pátku do neděle a bylo potřeba najednou zajišťovat až 6 stanovišť s modelovou situací, mnoho figurantů nemělo žádný prostor si odpočinout nebo se po chladné noci zahřát. Snažili jsme se figuranty střídat, ale i tak jsme si připadali jako tyraní, když nám přišel promrzlý figurant po 9 hodinách na stanovišti, my ho přemaskovali, dali mu napít kávy a znova ho poslali si někde lehnout,“ uvedl jeden z organizátorů.

Humanitární práce na Balkáně a v Turecku v době uprchlické krize

Jak mohou být pro vojenské mediky přínosné mezinárodní studentské stáže?

nrtm. Bc. Sabina Hovancová

V únoru roku 2017 proběhl v městě Elazig ve východním Turecku kurz v rámci Erasmus+ Mobility of Youth Workers na téma Inclusive Education for Refugees in Youth Work Context. Jednalo se o výběrový kurz pro 30 účastníků z 10 členských a jedné nečlenské země EU, tzn. zastoupení byli 2 až 3 účastníci za každou zemi.

Uprchlický tábor Opatovac, nrtm. Sabina Hovancová vpravo dole

Hlavním obsahem kurzu byla diskuze nad celkovou (tj. nejen medicínskou) situací dětí a mladistvých z populace (hlavně) syrských uprchlíků v Turecku. Projednávaly se rovněž návrhy metod a konkrétních projektů pro podporu non-formálního vzdělávání této skupiny a inkluze do turecké společnosti. Vzhledem k tomuto zaměření byl výběr účastníků orientován prvořadě na humanitární pracovníky z jednotlivých zemí a dobrovolníky se zkušenostmi s uprchlickou problematikou, tedy na pracovníky v terénu. Pro ČR byla určena 2 místa a na jedno z nich jsem byla vybrána. Veškeré náklady hradil pořadatel.

Ze svého hlediska hodnotím tento kurz jako velmi přínosný. Setkala jsem se jak s lidmi, kteří pracují na projektech na nejohroženějších místech uprchlické krize, jako jsou řecké ostrovy či Makedonie, tak s kolegy pracujícími v méně obvyklých destinacích – např. *Sahrawi refugee camps* v oblasti západní Sahary, Náhorní Karabach, Palestina nebo jižní Indie. Kurz vedli zaměstnanci turecké organizace KAYED, kteří s námi detailně analyzovali jak legislativu, jež se týká uprchlíků v Turecku, tak také konkrétní problémy každo-

denního uprchlického života. Procházeli jsme kazuistiky, na kterých jsme se učili tyto problémy identifikovat, dostali jsme poměrně podrobné informace o místních i mezinárodních neziskových organizacích, které v Turecku pracují, a prošli jsme si rovněž základní pravidla a dokumentaci potřebnou při sestavování a zavádění humanitárních projektů. Vzhledem k orientaci hlavního tématu na *non-formal education* jsme si mohli vyzkoušet sestavení a vedení diskuzního workshopu. Při práci na těchto tématech pro nás byly přínosem různé specializace a odbornosti účastníků kurzu, od práva, psychologie, politologie a mezinárodních vztahů, sociální problematiku, pedagogiku, po mnou zastoupenou medicínu. Účastníci získali certifikát *Youthpass*, pracovním jazykem kurzu byla angličtina, požadovaná úroveň B1-C1.

Abych mohla objasnit, jak jsem vůbec mohla získat možnost účasti na tomto kurzu, a také kvůli dokreslení dalších způsobů, jak získá vojenský medik zahraniční zkušenosti na poli medicínském, organizačně-zdravotnickém či humanitárním, dovoluji mi v krátkosti uvést mé dosavadní výjezdy v souvislosti s uprchlickou problematikou.

Na podzim roku 2015, v měsících vrcholící uprchlické krize a skokově se zhoršující situace zejména na Balkánské cestě, jsem se jako mnoho dalších (nejen) zdravotníků z celé Evropy, rozhodla vyjet jako dobrovolník do jednoho z uprchlických táborů. První tábor, kde jsem působila, byl Opatovac nacházející se osmnáct kilometrů od chorvatsko-srbského hraničního přechodu Bapska/Berkasovo. Bezprostředně mě k této práci motivovala snaha získat odborné zkušenosti v reálné terénní práci v mezinárodním týmu. Lze asi směle prohlásit, že stěží najdeme místo a situaci, které by byly vhodnější k tréninku pro vojenského medika, než provizorní tranzitní uprchlický tábor. Stačí si uvědomit, že zatížení tábora Opatovac významně překračovalo deklarovanou kapacitu 5000 osob na 24 hodin. Má očekávání se naplnila: pracovní náplň netvořila jen medicína samotná, ale také management pomoci a třídění pacientů, což jsou činnosti plně spadající do vojenského oboru medicíny katastrof. Práce probíhaly v dvanáctihodinových denních a nočních směnách, ovšem pro stálý nedostatek zdravotnického personálu se nezřídka stávalo, že naše směny byly výrazně delší. V zimě 2015 jsem pod stejnou organizací (Magna Dítě v Tisni) pracovala opět jako zdravotník v zimním táboře Slavonski Brod na chorvatsko-bosenské hranici. Toto zařízení, vybudované chorvatskou armádou za pouhé dva týdny, mělo kapacitu až 10 000 osob na 24 hodin a bylo mnohem lépe organizované než tábor Opatovac.

Protože už tehdy začalo být jasné, že Balkánská cesta přestane být v důsledku uzavření severní řecké hranice nadále frekventovaná, zaměřovalo od počátku roku 2016 mnoho NGO pozornost právě na Turecko jako na zemi, odkud do Evropy velká část migrantů přichází. Vzhledem ke zkušenostem a praxi získané při předchozí práci v táborech jsem dostala

Mobilní klinika ve Vasilice

Uprchlický tábor Opatovac

možnost připojit se ke vznikajícímu projektu v Gaziantepu. Zde, nedaleko turecko-syrské hranice, jsem pak v první polovině roku 2016 strávila celkem zhruba měsíc v týdenních intervalech. Právě tahle zkušenost se zakládáním nové humanitární mise (podíleli jsme se na založení a zprovoznění kliniky zaměstnávající syrské lékaře) mě pak přivedla do kurzu v Elazigu.

V červenci roku 2016 jsem se účastnila výjezdu do severního Řecka, do permanentního uprchlického tábora Vasilika pro uprchlíky ze Sýrie a Iráku, kteří uvázli v téhle oblasti v době uzavření severní řecké hranice. Tahle zkušenost mi dala dobré srovnání rozdílů v (nejen) zdravotním stavu osob, které procházely tranzitními tábory, a obyvatel táborů permanentních.

Celkově jsem v rámci loňského akademického roku měla příležitost pracovat jako dobrovolník v různých místech a zemích, kudy vedly uprchlické trasy, v různých obdobích a fázích migrační krize. Získala jsem tak lepší vhled do problému migrace a mohla jsem využít a rozšířit své znalosti medicínské a vojenské (především s ohledem na humanitární aspekt operací a problematiky medicíny katastrof). Práci v uprchlických táborech jsem prezentovala na 16. konferenci *Odborné společnosti vojenských lékařů farmaceutů a veterinárních lékařů, ČLS JEP* v Hradci Králové, o poznatky s humanitárním projektem na turecko-syrských hranicích jsem se podělila s účastníky XVII. zdravotnické konference příslušníků Vojenské zdravotnické služby na Libavé a v polovině května jsem se znovu setkala se zájemci o tento nemalý problém dnešního světa na konferenci *Health Care in*

Danger v Olomouci.

Ačkoli samotné studium zaměstná vojenského medika poměrně intenzivně, mohu využití všech možností zahraničních stáží v průběhu studia jen doporučit. Ať už jde o IFMSA výjezdy nebo klasický Erasmus ve spolupráci se zahraničními univerzitami; výměnné pobyty na zahraničních vojenských vysokých školách nebo méně obvyklé možnosti spolupráce s neziskovými organizacemi formou dobrovolnické práce, příp. absolvováním kurzu pod hlavičkou Erasmus. V každém případě je konfrontace s realitou v krizových oblastech cennou a z medicínského hlediska často nenahraditelnou zkušeností, kterou může medik přetavit do své práce.

Gaziantep

Pro aktuální informace o možnostech mezinárodních stáží je možné využít z českých zdrojů portál Mláďí Info (<http://www.mladiinfo.cz/>), dále *European Youth Portal* (https://europa.eu/youth/volunteering/evs-organisation_en), z humanitární oblasti pak *EU Aid Volunteers* (http://ec.europa.eu/echo/who/jobs-and-opportunities/eu-aid-volunteers_en).

Pojmy z nového občanského zákoníku XIV

Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Zcela novými pojmy, které se díky novému občanskému zákoníku staly součástí našeho právního řádu, jsou pojmy korporace, fundace a ústav. Všechny tyto pojmy se váží k typologii právnických osob, přičemž právníckou osobou se rozumí organizovaný útvar, o kterém zákon stanoví, že má právní osobnost, tj. způsobilost k právům a povinnostem, nebo jehož právní osobnost zákon uzná. Jinak řečeno, jedná se o subjekty práva.

Právnícké osoby jako umělé útvary jsou vytvořeny, aby sloužily zájmům lidí. Od toho se pak odvíjí i rozdíly mezi fyzickými a právníckými osobami. Majetek právnícké osoby, na rozdíl od osob fyzických, nepatří jejím zřizovatelům, ani členům kolektivních orgánů, ale náleží přímo právnícké osobě. Právnícké osoby rozdělujeme podle účelu, ke kterému byly ustaveny, na soukromoprávní a veřejnoprávní.

Podstatu korporace představuje osobní složka, tudíž určité společenství lidí nebo právníckých osob; korporace bez společníků a členů tedy nemůže existovat. V korporacích je vždy někdo, kdo o věcech korporace rozhoduje (člen nebo společník) a současně má podíl na zisku nebo na likvidačním zůstatku. Zákon připouští, že korporace může mít i jediného člena. Vnitřní poměry korporace se zpravidla řídí jejími vlastními stanovami.

Fundace mohou existovat ve dvou formách, a to buď jako nadace, nebo jako nadační fondy. Vnitřní poměry fundace se řídí jejím vlastním statutem.

Nadaci zakládá zakladatel k trvalé službě společensky nebo hospodářsky užitečnému účelu, který může být veřejně prospěšný, spočívá-li v podpoře obecného blaha, nebo dobročinný, pokud spočívá v podpoře určitého okruhu osob určených jednotlivě či jinak. Vedle toho nadační fond zakladatel zakládá k účelu užitečnému společensky nebo hospodářsky.

Za ústav je považována právnícká osoba ustavená za účelem provozování činnosti užitečné společensky nebo hospodářsky s využitím své osobní a majetkové složky, přičemž ústav provozuje činnost, jejíž výsledky jsou každému rovnocenně dostupné za podmínek předem stanovených. Osobní složku, která zajišťuje řízení a fungování ústavu, ne-

Mezi soukromoprávní korporace patří například všechny obchodní korporace (tj. veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným, akciová společnost atd.), spolky nebo společenství vlastníků bytových jednotek. Naproti tomu u veřejnoprávních korporací rozlišujeme územní, kam zařazujeme obce a kraje, a osobní, kterými jsou např. různé profesní komory (advokátní komora nebo lékařská komora).

Fundace je v novém občanském zákoníku definována jako právnícká osoba vytvořená majetkem vyčleněným k určitému účelu a její činnost se váže na účel, k němuž byla zřízena. Podstatu fundace tedy tvoří majetková složka.

tvoří na rozdíl od korporace členové, ale zaměstnanci, a majetková složka nepodléhá takovému stupni ochrany, jako je tomu u fundací.

Soukromoprávními ústavami jsou např. soukromé školy či nemocnice, veřejnoprávními ústavami pak např. veřejné vědecké instituce, Česká televize nebo Česká tisková kancelář. V některých případech mohou mít veřejnoprávní ústavy v působnosti i výkon veřejné moci, ty pak bývají zpravidla označovány jako veřejné ústavy.

Korporace, fundace i ústav vzniká zápisem do veřejného rejstříku.

Zakončení potápěčského kurzu

autor: čet. David Chodora a kol.
Foto: rtn. Bc. Ondřej Bayer

O prodlouženém víkendu od 6. do 8. května proběhl na základně lomu Bořená hora ve středních Čechách pod vedením hlavního instruktora Jindřicha Holopírka závěrečný výcvik letošního potápěčského kurzu. Účastnilo se ho 10 studentů a jeden člen stálého stavu UO.

Jednalo se o vyvrcholení kurzu, který začal již v únoru. Sestává z teoretické i praktické přípravy. Teoretická část zahrnovala přednášky o anatomii a fyziologii člověka, o fyzice, potápěčské výstroji a prezentaci potápěčských a výcvikových směrnic. Po absolvování několika úvodních přednášek začala i praktická část výcviku, která probíhala v plaveckém bazénu na Lužánkách. Zde jsme se podrobně seznámili s potápěčským vybavením, technikou vstupu do vody, záchranou tonoucího, vyléváním masky pod vodou a prevencí i řešením potápěčských nehod pod vodou. Výcvik v bazénu probíhal nejprve v hloubce 2m. Po zvládnutí veškerých cviků jsme se přesunuli do hloubky 5m a tam je mnohokrát opakovali.

K získání průkazu potápěče na úrovni P1 asociace CMAS je třeba zakončit kurz teoretickou i praktickou zkouškou. Teoretický test jsme absolvovali na poslední vyučovací hodině v Brně. Praktická část se pak uskutečnila ve výše zmíněném lomu. V jejím rámci je třeba provést pět ponorů ve volné vodě a minimálně u dvou musí být hloubka větší než 10 metrů. Příjezd byl stanoven na sobotní 10. hodinu ranní a díky tomu byly na tento den naplánovány dva ponory. V neděli jsme měli k dispozici celý den a ponory jsme zvládli tři. Tím byly splněny podmínky k získání licence. Nic tedy nebránilo tomu, aby v neděli večer mohlo proběhnout pasování a předání potápěčských průkazů. Tím se počet absolventů za 16 let trvání kurzu zaokrouhlil na 270.

Ve zmíněném termínu neprobíhal na základně lomu Bořená hora pouze závěrečný výcvik nových potápěčů na úrovni P1. Přítomni byli i tři zkušenější potápěči, kteří základním výcvikem prošli před několika lety a nyní si zvyšovali svoji kvalifikaci na úroveň P2.

Všichni účastníci tohoto kurzu využívali propůjčené vybavení z potápěčského klubu UO, které má na starosti Jan Migdau, jenž byl všem velice nápomocný při výběru neoprenu a dalších nutných součástí potápěčské výstroje a výzbroje. Spolu s dalšími instruktory Jindřichem Holopírkem a Vlastimilem Nepovímem se všem účastníkům věnoval při výcviku v bazénu. Na závěrečném výcviku ve volné vodě zmíněnou trojici doplnili další členové potápěčského klubu, a to Zdeněk Brtník, Petr Humpolíček a Petr Bojda.

Tímto by všichni účastníci celého kurzu chtěli poděkovat skupině instruktorů, která jim zpřístupnila možnost prozkoumávat krásy pod vodou.

Mistrovství rezortu MO a Univerzity obrany ve sportovním lezení

Viktor Sliva
Foto: autor a Jiří Komárek

Krátká chvíle na zběžnou prohlídku a poté do izolace. Šestice dívek a tři desítky mužů, někteří z nich za pomoci vztyčených paží a imaginárních dotyků na chytech stanovené barvy, se seznamují s cestou, jejíž překonání jim otevře bránu do dalšího postupového kola.

Pod lezeckou stěnou Duro Singing Rock v brněnských Maloměřicích, nejvyšší vnitřní lezeckou stěnou v ČR, ve středu 12. dubna krátce před polednem začal přebor rezortu MO a Univerzity obrany ve sportovním lezení.

Seznámení s první kvalifikační cestou předcházelo slavnostní zahájení přeboru, během něhož úspěch soutěžícím popřáli plukovník gšt. Milan Marek, zástupce rektora Univerzity obrany, jejíž Centrum tělesné výchovy a sportu bylo pořadate-

ženy

muži

lem přeboru, a podplukovník Jiří Malík, zástupce vedoucího OdZVSITV SRPS MO.

Úkol soutěžících byl zdánlivě jednoduchý – postoupit po vytyčené cestě, odlišené od ostatních stanovenou barvou chytů, co nejvýše. Aby se jasně projevily lezecké dovednosti těch nejlepších účastníků, zvyšovali pořadatelé postupně obtížnost tras od těch kvalifikačních, přes semifinálové až po finálové. Zachování stejných podmínek pro všechny soutěžící bez ohledu na vylosované pořadí zajišťuje v úvodu zmíněný pobyt v izolaci. Jednotliví lezci se tak nemohou učit optimální zdlání cesty sledováním svých předchůdců.

S nástrahami všech tratí se nejlépe popasoval nadrotmistr Jakub Červenka z Přáslavic, kterému na stupních vítězů dělali společnost kapitán Jan Fengl z Jinců a praporečkář Jan Čeřovský z Hradce Králové. Přeborníkem Univerzity obrany se stal svobodník Pavel Prokop. Mezi ženami nejvýše vystoupala rotmistryně Karolína Röschová z Liberce, následovaná nadporučí Petrou Kvapilovou z Náměšti nad Oslavou a četařkou Natálií Goláňovou, která se tak stala přebornicí Univerzity obrany.

Běžecká liga začala v Brně mezi sněhovými vločkami

Viktor Sliva

Rukavice, čepice, dlouhé rukávy a nohavice – výbava v předchozích letech zbytečná, při letošním startu seriálu Běžecké ligy v Brně nezbytná. Oblohou ve čtvrtek 20. dubna dopoledne putovaly těžké šedé mraky, ze kterých chvílemi padaly sněhové vločky, vál silný vítr a teplota se pohybovala těsně nad nulou.

Ani nepříznivé povětrnostní podmínky však neodradily od účasti rekordní počet soutěžících. Na start trati, vinoucí se brněnskou čtvrtí Medlánky v okolí stadionu VUT se postavilo celkem 88 běžkyň a běžců. Mezi nimi i bývalý děkan Fakulty vojenských technologií pořadající Univerzity obrany Brno plukovník Libor Dražan. „Na závod jsem se nijak zvlášť nepřipravoval, jdu od závodu k závodu,“ říká aktivní běžec, který v roli akademického funkcionáře studenty motivoval k pohybu výzvou Předběhni svého děkana.

„Běh je ideální příprava pro to, aby vojáci byli schopní po nějakou dobu vykonávat určitou soustavnou činnost,“ hodnotí cíl a smysl seriálu Běžecká liga podplukovník Jiří Malík, zástupce vedoucího OdZVSITV SRPS MO. Také on se postavil na start závodu, který vzhledem k počtu běžců neproběhl na rozdíl od předchozích ročníků hromadně, ale po vlnách podle jednotlivých věkových kategorií.

Již při vstupu do druhého okruhu běžel s výrazným náskokem na čele startovního pole desátník Jan Macoun, který před nedlouhou dobou přestoupil z aktivních záloh a stal se profesionálním vojákem, toho času působícím v Čáslavi. „Trénuji denně, běhám za Sokol České Budějovice, se kterým jsme postoupili do první ligy,“ vysvětluje po vítězném proběhnutí cílovou bránou. Na jeho výkonu to bylo znát, před druhým v absolutním pořadí a v kategorii M2 nadporučíkem Matějem Pickou doběhl s velkým odstupem, avšak

i on se potýkal s nástrahami počasí: „Přes původní obavy nebyla trať tak blátivá, ale nejhorší byl vítr, v prostřední části trati jsem měl pocit, že proti němu jenom jdu, že už nemám sílu.“

Ve zbývajících třech mužských kategoriích zvítězili četař František Zouhar, desátník Marek Štěpán a kapitán Radek Kala. Mezi všemi ženami a také ve své kategorii Ž2 byla nejrychlejší nadporučice Jana Grygarová z Rakovníka, která se k závodění vrací po mateřské pauze. V kategorii Ž1 zvítězila loňská absolutní vítězka, žákyně VSŠ a VOŠ Moravská Třebová Tereza Hrbačová.

Pěchotní srub MJ – S 4 „Zatáčka“

Bohuslav Vlček

V katastrálním území obce Chvalovice, necelých 10 km jižně od Znojma, se nachází ojediněle zachovalý fortifikační klenot na území bývalého Československa – pěchotní srub označený MJ – S 4 s krycím názvem „Zatáčka“. Je to jeden ze šesti vybetonovaných objektů těžkého opevnění na jižní Moravě a pouze jeden ze dvou v současné době přístupných „velkých bunkrů“ vyzbrojených původními pevnostními zbraněmi. Ale raději od začátku...

V roce 1936 vzniklo v Brně velitelství III. sboru a ještě během roku byla obrana jižní Moravy zesílena několika desítkami kulometných pevnůstek, lehkým opevněním vzor 36. V následujícím roce 1937 se rozhodlo o novém, takticky modernějším typu kulometné pevnůstky – lehkém opevněním vzor 37. Hranice mezi Republikou československou a Rakouskou republikou byla v počátečních úvahách považována za relativně bezpečnou, a tak se pozornost upírala vždy spíše mimo ni. Nenadálou změnou však byl 12. březen 1938, kdy proběhlo připojení Rakouska k Německu, tzv. anšlus. Ještě téhož dne odpoledne se také uskutečnila operativní porada hlavních funkcionářů Ředitelství opevňovacích prací s ředitelem, divizním generálem Karlem Husárkem. Všichni přítomní se shodli na kritické situaci republiky a jejím okamžitém řešení. I když se při výstavbě Vranovské přehrady v letech 1930 – 1934 již počítalo s využitím jejich vod k zaplavení jižních oblastí až k Břevlavi a maximálního ztížení překonání rovinatých krajiny, v některých místech i lužních lesů obrněnou technikou, bylo nutné se připravit na možnou agresi ze strany Německa. Mimo urychleného dokončení

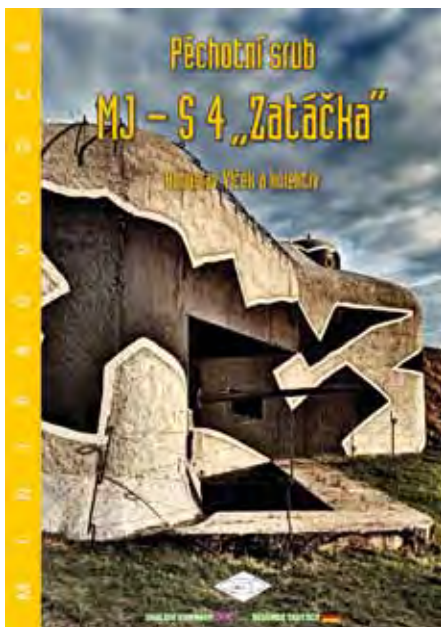
stávajících úseků bylo nutné vyztuzit prostor mezi Vranovskou přehradou a Břevlaví. Z toho důvodu bylo bezpodmínečně připravit i výstavbu několika desítek pěchotních srubů, které měly být vloženy do již vystavěné linie lehkého opevnění. Jedním z nich byl i pěchotní srub MJ – S 4 „Zatáčka“.

Samotný objekt byl vybetonován ve dnech 12. – 17. září 1938 stavební firmou Konstruktiva, a.s., Praha II. Pracovalo se zde nepřetržitě 24 hodin denně a spotřebovalo se orientačně 1430 m³ betonu a 120 tun armovacího železa. Při váze 1 m³ pevnostního železobetonu 2400 kg vychází přibližná hmotnost celého objektu bez zvonů na 3432 tun. Vnější stěny mají tloušťku 100 – 225 cm, stropní deska pak 200 cm. Pěchotní srub měl odolávat zásahům dělostřeleckých granátů do ráže 24 cm, jde tedy o objekt vybudovaný ve II. stupni odolnosti ze čtyřstupňové klasifikace. Jedná se o hlavního představitele těžkého československého opevnění, to znamená dvoukřídlý, oboustranný, dvouzvonový a dvoupatrový objekt. Horní patro, též nazývané bojové patro, obsahovalo vchod do objektu, dvě střelecké místnosti pro hlavní výzbroj,

Protitankový kanon

dva sklady munice, místnost telefonisty, stanoviště velitele objektu a vstupy do prostorů pancéřových zvonů. Dolní patro nebo také týlové patro, mělo ukrývat umývárnu a dvě splachovací toalety, strojovnu s dieselagregátem, filtrvnu vzduchu, sklad proviantu a pohonných hmot, několik ubikací, místnost se stanicí zemního telegrafu. V prostorech pod zvony mělo být uloženo střelivo pro kulomety, ruční granáty a signální rakety. Vodu pro objekt zajišťovala kopaná studna, odkud byla čerpána do třech tisícilitrových železných nádrží nad schodiště do horního patra pod stropnici. Odtud byla samospádem rozváděna po celém objektu. Voda byla nutná pro zajištění pitného režimu osádky, ale i pro chlazení dieselagregátu, vyrábějícího elektrický proud a pro chlazení zbraní. Rozvody měly být provedeny v pozinkovaných trubkách a spoje zhotoveny pryžovými hadicemi. Důvodem bylo možné poškození otřesy při zasažení objektu dělostřeleckými granáty, případně leteckými pumami. Změřená hloubka

Titulní strana nové knihy o srubu Zatáčka

studny „Zatáčky“ je 14,1m od povrchu okolního terénu, výška hladiny je závislá především na přísunu srážek během podzimu a zimy. V posledních letech významně klesá a v současné době je 1,5m.

Objekt nechalo postavit Ředitelství opevňovacích prací podle výkresové dokumentace pěchotního srubu s označením N – S 63 a krycím názvem „Louka“ z náchodského podúseku 6/V, který v té době byl již vybetonován. Tím se ušetřilo značného času a zkrácení doby výstavby. Do konce září se mimo betonáže na objektu nepodařilo dokončit žádné jiné práce. Bednění pěchotního srubu bylo zčásti ponecháno, neboť podle technologických postupů mělo být odstraněno až po 6 týdnech z důvodu zrání betonu.

Po celkovém dokončení měl být pěchotní srub výzbrojen dvěma protitankovými kanóny vz. 36 ráže 47mm spřa-

Střelecká místnost

ženými s těžkým kulometem vz. 37 ráže 7,92mm, dále dvě dvojčata těžkých kulometů stejného vzoru a šest lehkých kulometů vz. 26 ráže 7,92mm. Hlavní výzbroj byla určena k ničení pronikajícího nepřítele, útočícímu na sousední objekty a postřelování systému překážek proti obrněné technice a pěchotě. Vedlejší pěchotní sruby pak měly stejnou bojovou činnost objekt podporovat. Tímto způsobem se měla vytvořit silná palebná přehrada, která by znemožnila útočícímu nepříteli bojovou činnost na válčišti. Osádka objektu měla být v celkovém počtu 35 vojáků.

Stavebně byl pěchotní srub dokončen v roce 1948 a asi na přelomu let 1949/1950 byly nainstalovány pancéřové zvony. V roce 1960 byly namontovány nové pevnostní kanóny ráže 85mm. Činnost objektu zajišťovali vojáci z Roty osádek stálého těžkého opevnění od pevnostního útvaru z Mikulova. Až v roce 1999 byly pevnostní kanóny demontovány a odvezeny do vojenských skladů v Novém Jičíně.

Samotný pevnostní objekt se podařilo

na poslední chvíli po roce 2000 zachránit před absolutní devastací. I když zde určití nenechavci zanechali své stopy v podobě odcizených vstupních i vnitřních dveří, demontovaných zvonových podlážek a rozbitého vnitřního zařízení, celkově se na vzhledu dnes návštěvníkovi nepodaří stávající poškození objevit. Je to dané především několikaletou snahou všech členů klubu vojenské historie ROTO Chvalovice a jejich příznivců, kamarádů a přátel, kteří vynaložili velké úsilí při výrobě, opravě a rekonstrukci vnitřního vybavení, izolaci stropní desky a venkovního nátěru srubu. O pokročilém průběhu oprav se můžete přesvědčit i letos ve dnech otevřených dveří, které v nastávající sezóně budou v následujících termínech: 24. – 25. 6., 1. – 16. 7., 29. 7. – 13. 8. a 23. – 24. 9. Další informace o objektu se můžete dozvědět z klubových webových stránek www.mj-s4.cz. Určitě se ale přijďte na vlastní oči přesvědčit, jak vypadá jeden z mála dokonale zachovalých a perfektně vyzbrojených pěchotních srubů v bývalém Československu, stojt to za to!

Interiér zvonu

Brněnská kulturní scéna

Dr. Vít Pospíšil

Městské divadlo na scéně Biskupského dvora Moravského zemského muzea 16. června uvádí v premiéře muzikál *Brněnské kolo* autorů Karla Cóna, Stanislava Slováka, Jana Šotkovského a Petra Štěpána, psaný pro historické prostředí open air scény na Biskupském dvoře. Oživuje brněnské legendy, jak tu o koláři Birkovi, který údajně během jediného dne dokázal porazit strom, vyrobit z něj kolo a dokutálet jej z Lednice až do vzdáleného Brna, tak i o postavách, spojených s Brnem. Objeví se Babinský, Nataša Gollová i bratři Pospíšilové. Fantazie autorů si zařadila vytvořením legendy nové – brněnské kolo je krycí název pro tajemný stroj, v Brně tajně zkonstruovaný Thomasem Alvou Edisonem. Zamontovali tam i Moravské zemské muzeum, jež slaví v letošním roce 200 let své existence a ve svých depozitářích skrývá nejedno tajemství. V letní sezóně se na představeních v Biskupském dvoře dále vystřídají úspěšné tituly osvědčené v minulých sezonách jako *Radúz a Mahulena*, *Noc na Karlštejně* a *My Fair Lady ze Zelnáku*. Reprízy se nedočká jen představení *Trenck* z pera stejných autorů a je to škoda. Tento mistr nepravidelné války vychoval dalšího mistra taktiky *Laudo-*

Buranteatr reprizuje divadelní přepis knihy Williama Goldinga *Věž*. Spisovatel, nobelista, absolvent Oxfordu, oboru přírodní vědy a anglistika, povoláním učitel, byl poznamenán svou zkušeností námořníka v letech 1940-1945. Bojoval na křižnících, minolovkách a torpédoborcích proti německým ponorkám, účastnil se operace, jež vedla k potopení německé lodi *Bismarck*, i vylodění v Normandii. V roce 1966 dostal vojenskou důstojnickou hodnost *Commander of the British Empire*, v roce 1988 byl pasován britskou královnou na rytíře. Román *Věž* je alegorie snahy postavit obrovskou věž katedrály bez ohledu na okolnosti. Inspirací byla legenda o stavbě katedrály v Salisbury, kde autor po válce učil. Matka Boží se zde kolem roku 1200 zjevila biskupu Poorovi s výzvou, aby vystřelil šíp, a kam dopadne, jí postavil katedrálu. Šíp dopadl do bažin. V letech 1300-1320 tak bažinách postavili katedrálu s věží vysokou 123m, o celých 22 metrů vyšší než brněnský *AZ Tower*, nejvyšší budova ČR, postavená v letech 2011 až 2013. Román lze chápat jako konflikt mezi vizí, jež je nereálná, a její nesmírně obtížnou realizací, mezi ideologií a jejím uskutečněním za každou cenu, bez ohledu na následky. Výsledkem je středověká věž, jež se dodnes na nestabilnímu te-

na a zachraňoval říši pro Marii Terezii. Odpočívá kousek od Biskupského dvora v hrobce u kapucínů. Nedávno mu vrátili z depozitáře Muzea města Brna prst a jeho tělo projde podrobnou lékařskou prohlídkou na přístrojích. Tak se konečně historická veřejnost dozví, zda skutečně utrpěl řadu zranění včetně toho, kdy se mu dělová koule v bitvě u Kolína oťela

o nohu. Zda neutrpěl i při milostném zápolení, jež patřilo k tehdejšímu životu důstojníka a bylo *Trenckovým* koncem. V bitvě u Radovesic jeho panduři rabovali pruský trén a prohráli. *Trenck* byl na záletech, ale tvrdil, že byl přítomen a statečně nesl následky až do špilberské cely. Trio výše uvedených autorů tak mohlo dostat inspiraci k další verzi divadelního kusu *Trenck*.

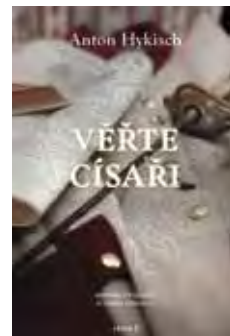

rénu hýbe, nebo křehký mír po Karibské krizi roku 1962, jež přivedla svět na pokraj války. Román *Věž* vyšel roku 1964. Působivé divadelní zpracování lze bez výhrad doporučit už jen pro axiom o po-

vědomí o válce a jejich následcích, jež odezní za tři generace. Následující generace si ji musí, vždy z „ušlechtilých důvodů“, zopakovat.

Soutěžní křížovka o ceny!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 31. července 2017 e-mailem na adresu: listy@unob.cz
 Dva výherce odměníme věcnou cenou.
 Tajenka z č. 2: ...rozhodnout, kde na to vzít.
 Výherci z č. 2: Bohumil Ptáček
 Martina Mitášová

Šance pro dva čtenáře

Knihy do soutěže věnovalo nakladatelství HOST.

	JÍZDOU SE DOSTAT DOLU	1	SOLMIZ, SLABIKA	STARŠÍ VZTAŽNÉ ZÁJMENO	BOJOVÉ ROZDÍLE- NÍ voj. zkr.		ŽENSKÉ JMENO	SÍDLO V BOLIVII	NOČNÍ PTAČ	NAPORY
KOŽNÍ NEMOC						MEZINÁR. SMLOUVA				
ČÍSLO POD ZLOMKO-VOU ČÁROU						ŠVÉDSKÁ DYNASTIE				
BABYLÓN. SKÝ BŮH VOD			POHÁDKOVÁ POSTAVA							
TRINITRO- TOLUEN zkr.			PRIMITIVNÍ PAPIROVINA							
	BOLEST kniž.		AZBEST							
LOUČKA			SOPEČNÁ VYVRE- LINA		AKAD. VĚD nas. zkr.			KAJM. OSTR. calni kód		
ASUSKÝ STÁT					ÚHOR			PŘEDLOŽKA		
OBYVATEL SLOVEN- SKÉHO MĚSTA						SNÍŽENÝ TON			2	PAPOUŠEK
INICIÁLY HERCE SUCHÁNKY			PRAOTEC			MOKRY angl.				
SATELITNÍ STANICE			VOJENSKÁ NEMOCNICE				PRAMATKA			
KOČOVNÍK			TENATA				ZNAČKA ČOKOLÁDY			
STÍRAT JAZYKEM			ČÁSTI TĚLA					R		
					SVLAČEC nřz.			ZÁSTUP		
					ŠACHOVÝ VELMISTR					
						PUŠKA zřst.				
						POTŘEŠTĚ NEC ob. eksp.				
	POHŘEBNÍ HOSTINA	DJONSKÁ HOŘČICE						CELNÍ KÓD VANUATU		
PAPOU- ŠEK	BARVA NA VAJÍČKA							SLABÝ VÍTR mřz.		
SVISLÁ JESKYNĚ							PŘEDMĚT			
VOJENSKÁ JEDNOTKA					OBEC U BRNA		MPZ RUMUNSKO			
					MINULEHO ROKU					
										ATEN VASA

I drobné pozornosti dělají . . .

SUDOKU

9	5	2				1	8	6
			2	6	9			
3				7				1
8	9		3		6		7	4
2				9				5
			8	1	3			
7	4	6				3	1	8

	3	4			7	9	
	9	2			6		
		5					
7							8
			3	8	5		
4							1
		7		4			
		5		1	3		
	1	4		3	6		

8				2	3		
			8	6		2	9
						5	4
	2				7		
9			3	4			1
		7				9	
1	9						
6		4		3	9		
		2	5				3

SUDOKU NA KVĚTNOVÉ DNY - LUŠTĚTE NA HORÁCH V ČECHÁCH ČI ZAHRANIČÍ, NA PROCHÁZKÁCH PŘÍRODOU NEBO JEN TAK V POHODLÍ DOMOVA

2			8		6	9		3
9		5	7	4				
				8				
7	2						8	1
			5		3			
			3	4	6		9	
4		7	6		1			8

		6	9		3	1		
4								2
3		1	8		4	6		9
	4			9			1	
							9	
9		7	4		6	2		8
6								5
		4	7		2	9		

5	6		2	1			8	
			5					
2	9				5	3		
		1	4					8
4					6			
	4	7			3		2	
					7			
	8		2	3				6

Kapitoly z vojenské historie Brna

10. pěší (střelecký) pluk Jana Sladkého Koziny

štrap. Bc. Libor Pliešovský

Krátce po vítězné bitvě u Zborova byl dne 26. listopadu 1917 v ukrajinském městě Borispoli založen 2. záložní střelecký pluk 2. střelecké divize, jehož velitelem byl jmenován podplukovník Michal Alexandrovič Mikulinský. Pluk se účastnil ústupových bojů na transsibiřské magistralé a vyznamenal se v bojích o Vladivostok a Nižně-Udinsk. Za hrdinství svých příslušníků v boji byl dne 12. července 1918 pluk přejmenován na 10. střelecký pluk „Karla Havlíčka Borovského“. Tento čestný název však již dříve získal 9. střelecký pluk čs. legií ve Francii, a proto muselo dojít ke změně.

Ještě před transportem do vlasti tak pluk 17. prosince 1918 získal nový čestný název „Jana Sladkého Koziny“. bojový prapor byl jednotce předán v den odjezdu z Vladivostoku 1. června 1920. Do rukou velitele 10. střeleckého pluku podplukovníka Antonína Mikuláše Číly ho předal velitel III. střelecké divize plukovník Lev Prchal. Poté jednotky pluku vyrazily na cestu do nově vzniklé ČSR, a to americkou lodí Edellyn. Plavba trvala 68 dní a skončila v italském přístavu Terst. Odtud pak legionáři pokračovali pětidenní jízdou vlakem do Brna, kam slavnostně dorazili 30. srpna 1920. Přímo z nádraží odpochoďovali do kasáren na ulici Šumavská. Zde došlo nedlouho poté, 6. října ke sloučení 10. střeleckého pluku ruských legií s domácím 14. střeleckým plukem. Nová jednotka převza-

Během slavnostního nástupu u příležitosti Dne ozbrojených sil ČR v červnu 2015 se mohli studenti Univerzity obrany v Kasárnách Šumavská seznámit s historickým bojovým praporem 10. pěšího pluku Jana Sladkého Koziny, který byl právě zde dislokován v meziválečném období. Jeho kořeny však spadají již do období první světové války.

Pomník

la od svého legionářského předchůdce čestný název „Jana Sladkého Koziny“ a také prapor se stuhami a vyznamenáními.

O další tři roky později, 21. ledna 1923 pak kasárna na Šumavské dostala čestný název „Masarykova“. Na památku 210 mužů, kteří v řadách původního 10. střeleckého pluku čs. legií na Rusi padli během bojů na sibiřské, manské, povolžské a dalších frontách, byl vedle hlavního vchodu do kasáren vybudován památník legionářů. Ten však byl bezprostředně po okupaci českých zemí v roce 1939 odstraněn a již nebyl obnoven.

Prvním velitelem pluku po 1. světové válce byl plukovník pěchoty Antonín Baďura. Do dnešních dnů se o zachování historické paměti starají příslušníci klubu vojenské historie z Břeclavi. V době mnichovské krize totiž pěší pluk 10 mobilizačně vytvářel pěší pluk 60 (podřízený 19. pěší divizi, III. AS). V rámci tohoto uskupení obsazoval 96 objektů lehkého

opevnění v úseku Břeclav, 54 objektů úseku Novosedly, 68 objektů úseku Mikulov a 71 objektů v úseku Pohofelice, ale také poskytl posádku pro improvizovaný obrněný vlak IOV 38.

Velkou příležitostí k připomenutí historické jednotky byla loňská brněnská zastávka Legiovlaku - projektu mapující život čs. legionářů během 1. světové války. Bylo pro mne smutnou skutečností, že ani jeden z řečníků si v této souvislosti nevzpoměl na 10. střelecký pluk a jeho slavnou minulost, ani na to, že byl po svém návratu umístěn právě do Brna. Zanikla i taková skutečnost, že legionáři přijeli do Brna vlakem na dnešní Hlavní nádraží a odtud pěšky odpochoďovali přímo do kasáren Šumavská. Připomenuta nebyla ani skutečnost, že tuto jednotku provázela železnice i v dalším období a při jejich úkolech během mobilizace. Budiž tedy tento článek alespoň malou nápravou.